REFERENCE

Assam Legislative Assembly Debates

OFFICIAL REPORT

NINTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FOURTH GENERAL ELECTIONS UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN CONSTITUTION OF INDIA

BUDGET SESSION

VOLUME II

NO.19

The 1st May, 1970

सत्यमेव जयते

1987

PRINTED AT THE JONAKI PRESS, ATHGAON GUWAHATI-781 001

CONTENTS

6. Announcement by the Speaker Rules Committee ...., 44

7. Re : Abolition of the Central Inland Water Transport Organisation 45

8. Re : Naxalite Activities At Lumding Railway Station. 50

9. Calling Attention To A matter of Urgent Public Importance - Missing of two Teen-Aged Girls 53

10. Re : Allotment of Time for Discussion of the Budget 54

11. General Discussion of the Budget 56

12. ADJOURNMENT 90

Assam
Legislative Assembly Debates

OFFICIAL REPORT

PROCEEDINGS OF THE NINTH SESSION OF THE ASSAM LEGISLATIVE ASSEMBLY ASSEMBLED AFTER THE FOURTH GENERAL ELECTIONS UNDER THE SOVEREIGN DEMOCRATIC REPUBLICAN CONSTITUTION OF INDIA

BUDGET SESSION

VOLUME II

NO. 19

The 1st May 1970

Proceedings of the Ninth Session of the Assam Legislative Assembly assembled after the Fourth General Elections under the Sovereign Democratic Republican Constitution of India.

The Assembly met in the Assembly Chamber, Shillong, at 10 A. M. on Monday, the 25th, May, 1970.

P R E S E N T

Shri Mohi Kanta Das, M. A., B. L., Speaker, in the Chair, Nine Ministers, Six Ministers of State, One Deputy Ministers and Fifty-six Members.

QUESTIONS AND ANSWERS

(To which oral answers were given)

Re : Child-lifting in Gauhati

Shri Maneswer Boro asked :—

*150. Will the Chief Minister be pleased to state—

(a) Whether the attention of the Government have been drawn to the news item published in the Assam Tribune, dated 1st February 1970, under the caption "4 child - lifting cases in Gauhati—People scared."

(b) Whether the news item is correct ?

(c) Whether the Government have since apprehended the childlifter ?

(d) If so, please state the names of those child-lifters ?

Shri Bimala Prasad Chaliha (Chief Minister) replied :—

150. (a)—Government have noticed the news item—"4 child-lifting cases in Gauhati—People scared".

(b)—3 cases of child-lifting, two in January 1970 and one in February 1970, were registered in the Gauhati police station and the news item is true to that extent only.

(c) & (d)—Only one alleged child-lifthr has been apprehended in connection with Gauhati police station Case No. 116 of January 1970, U/S 365/I.P.S. in which charge-sheet has been submitted against Shri K. M. Apanna, Subedar, working in the army.

Shri Moneswar Boro :— অধ্যক্ষ মহোদয়, এই ল'ৰা-ছোৱালীবিলাক অপহৰণ কৰাৰ কাৰণ কি মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰিছো।

Shri Bimala Prasad Chaliha :- চাৰ, এইটো শুনা যায় যে বহুত এনেকুৱা লৰা ছোৱালী নি পেলাই এইবিলাক বিকলাঙ্গ কৰি ভিক্ষাৰী কৰে আৰু সেই ভিক্ষাৰীৰ উপাৰ্জনৰ পৰা সেইবিলাকে উপাৰ্জন কৰে। এনেকুৱা ভিক্ষাৰীৰ ওপৰত উপাৰ্জ্জন কৰা বহুতো দল আছে। কিন্তু Particularly এই কেচটোৰ

কথা কব নোৱাৰো। আকৌ ছোৱালীবিলাক সাধাৰণতে নি বেছি পেলায়।

Shri Moneswar Boro:— আমাৰ অসমত ভিক্ষাৰীৰ সংখ্যা বাঢ়িছে। এই লৰা-ছোৱালীবিলাক নিয়েই সংখ্যা বঢ়াইছে নেকি?

Shri Dulal Chandra Barua:— এইটো কথা চৰকাৰে জানেনে যে অকল গুৱাহাটীতেই নহয় গোটেই অসমতেই এনেকি যোৰহাট, ডিব্ৰুগড় ইত্যাদি ঠাইতো Child lift ৰ প্ৰচেষ্টা চলি আহিছে আকৌ আমি জনাত শ্বিলঙতো এনে ঘটনাৰ কথা বহুতো অভিভাৱকে জনাইছিল। শ্বিলঙৰ পৰা কেইবাটাও লৰা নি ৰিং দলত ভৰ্ত্তি কৰাৰ কথা চৰকাৰে জানেনে আৰু কি ব্যৱস্থা লৈছে?

Shri Bimala Prasad Chaliha:—অসমৰ অন্য ঠাইত তেনে Child lift ৰ ৰিপোৰ্ট পোৱা নাই কেৱল গুৱাহাটীতহে পোৱা গৈছে।

Shri Bhadra Kanta Gogoi : – উত্তৰ লক্ষীমপুৰৰ পৰা খেলি থকা সময়তে ৩টা লৰা নিয়া কথাটো জানেনে?

Shri Bimala Prasad Chaliha:—এইটো খবৰ পোৱা নাই।

Shri Phani Bora :—অধ্যক্ষ মহোদয়, চৰকাৰে এই কথা জানেনে যে এই লৰাবিলাক ধৰি নি, পলুৱাই নি কেৱল বিক-লাঙ্গ কৰি ভিক্ষাৰী কৰিবৰ কাৰণেই নিয়ে এনে নহয়। আচলতে

পকেট মাৰ আৰু ডকাইত কৰে। আমাৰ গুৱাহাটীৰ পৰা এটা ল'ৰা নি পকেট মাৰৰ Training দিছিল বাবে Training দি থাকোতেই গুৱাহাটীলৈ গুছি আহিল কাটিহাৰৰ পৰা। গতিকে এইখিলাকৰ বেছিভাগেই যে গুণ্ডা পকেটমাৰ আৰু ডকাইত কৰে সেইটো চৰকাৰে জানেনে ?

Shri Bimala Prasad Chaliha:—মাননীয় সদস্যই কোৱা কথাটো সঁচা। গুৱাহাটীৰ যি কেইজন লৰা ধৰি নিছে তেঁওঁলোকক বোধকৰো এনেকুৱা Training ৰ কাৰণে নিছে।

Shri Dulal Chandra Barua:— চৰকাৰে এইটো কথা জানেনে যে শ্বিলঙৰ পৰা ১৪/১৫ বছৰ বয়সীয়া লৰা এজনক পলুৱাই নিছে ? আৰু পকেট মাৰৰ বহিৰেও Reactionery force ৰ কাৰণে এই লৰাবিলাক সংগ্ৰহ কৰিছে Anti-National Activity ৰ বাবে এই কথা চৰকাৰে জানেনে আৰু পুলিচত খবৰ দিয়া স্বত্বেও পুলিচে কোনো ব্যৱস্থা লোৱা নাই ?

Shri Bimala Prasad Chaliha:—মাননীয় সদস্যই কোৱা কেচ পালে খবৰ কৰিম।

Shri Dulal Chandra Barua:—এই লৰাজনৰ বাপেকে আপোনাৰ Sectt. তে কাম কৰে।

Shri M. A. Musawwir Choudhury:—ল'ৰা-ছোৱালী বিলাক অপহৰণ কৰি অভিভাৱকৰ পৰা ভয় দেখুৱাই টকা নিয়া

কথাটো চৰকাৰে জানেনে ?

Shri Bimala Prasad Chaliha:-অসমত তেনে খবৰ পোৱা নাই।

Re : Number of Cows in Nowgong District Jail

M. A. Musawwir Choudhury asked :—

★151. Will the Minister-in-charge of Jails be pleased to state—

(a) The number of Cows in Nowgong District Jail ?

(b) Whether it is a fact that the convicts have been engaged by the Superintendent of Nowgong District Jail to cut and collect grasses for two Sindhi Cows ?

(c) If so, who is the owner of these two cows ?

Shri Mahendra Nath Hazarika (Minister, Jails) replied :—

151. (a)—There is no cow in the District Jail, Nowgong as property of Government.

(b) & (c) – There are no Sindhi Cows in the premises of the District Jail, Nowgong. As such, que tion of engaging convicts to cut and collect grasses does not arise.

M. A. Musawwir Choudhury :— যোৱা ১৮ চেপ্তেম্বৰ তাৰিখে নগাওঁ জিলাত দ্বিতীয় তেল শোধানাগাৰৰ কাৰণে সত্যাগ্ৰহ কৰোতে কয়েদীয়ে ঘাঁহ কটা দেখি ৫০০ জন সত্যাগ্ৰহীৰ সমুখতে কৈছিলো চুপাৰিণটেণ্ডেণ্টৰ সিন্ধী গাইৰ কাৰণে ঘাঁহ কটা কথাতো মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই জানেনে ?

Shri Mahendra Nath Hazarika :— ১৭ জনী গাই আছে। জেল Supdt. এ তাৰ কাৰণে কয়েদী খটুৱাব নোৱাৰে। নিজৰ বাগানত কাম কৰাব পাৰে যদিহে Supdt. জন জেইল কম্পাউণ্ডত থাকে। এই ক্ষেত্ৰতেই ঘাঁহ কটা কথাটোও তেনেকুৱা হৈছে নেকি নাজানো।

Mr. Speaker :— এইটো জানেনে নাজানে ? এইটো হে প্ৰশ্ন।

Shri Mahendra Nath Hazarika — Staff ত ১৭ জনী গাই আছে।

Shri M. A Musawwir Choudhury — জেলৰ নিয়মতে কয়দীয়ে ঘাঁহ কটা নিয়ম আছেনেকি ?

Shri Mahendra Nath Hazarika — নাই।

Shri Dulal Chandra Barua :-- মন্ত্ৰী মহোদয়ে কৈছে যে এইবিলাকত লগোৱা হোৱা নাই আৰু এইবিলাক মানুহক তেনে ধৰণৰ ব্যৱহাৰ কৰা হোৱা নাই। কিন্তু মোৰো চৰকাৰৰ অনুগ্ৰহত কেইবাবাৰো জেলৰ ভাত খোৱাৰ সৌভাগ্য ঘটিছিল। জেইলত যিবিলাক কয়দী ৰখা যায়, তেওঁলোকৰ মনবিলাক পৰিষ্কাৰ কৰিবৰ কাৰণে জেইলত ৰখা হয়। কিন্তু প্ৰতিজন কয়েদীয়ে জেইলৰ গৰুৰ কাৰণে ঘাঁহ কাটিব লাগে। আনকি কাঁহি-বাতি আৰু অনেকৰ পৰিবাৰৰ কাপোৰ-কানিও ধুব লগাত পৰে। তেওঁলোকে উপায় নাপাই কাম কৰিবলৈ যায় ফলত যিটো পৰিস্থিতিৰ উদ্ভৱ হৈছে সেই বিষয়ে মন্ত্ৰী মহোদয়ে জানেনে? যদি জানে আমি বাৰম্বাৰ কোৱা স্বত্বেও কয়েদীবিলাকক এনে ধৰণৰ ব্যৱহাৰ কৰাৰ কাৰণে তাৰ প্ৰতিকাৰৰ কাৰণে বিহীত ব্যৱস্থা লোৱাৰ বিষয়ে চিন্তা কৰিছেনে? যদি চিন্তা কৰা নাই, তেন্তে কিয় কৰা নাই?

Shri Mahendera Nath Hazarika :— মাননীয় সদস্যাই যদি বিশেষ ধৰণে উল্লেখ কৰে তেন্তে তদন্ত কৰা হব।

Shri Dulal Chandra Barua :- গোটেই বিলাকতে চলি আছে।

M. Shamsul Huda :- মন্ত্ৰী মহোদয়ে এইটো কথা জনাব নে যে জেইলত যিবিলাক কয়েদী আছে, তেওঁবিলাকক জেইলৰ Superintendent বা অন্য অফিচাৰে নিজৰ কামত ব্যৱহাৰ কৰে তেন্তে তেওঁলোকক পইচা দিব লাগে। নগাওঁ জিলাৰ

যিটো অভিযোগ আহিছে তাত Superintendent বা অন্য বিষয়াই নিজৰ নিজৰ গাইগৰুৰ কাৰণে কয়েদীৰ দ্বাৰা ঘাঁহ কটাইছে। সেই ঘাঁহ কটাৰ বাবত অফিচাৰ আদিয়ে কয়েদীক পইচা দিয়া ব্যৱস্থা কৰিব নে ?

Shri Mahendra Nath Hazarika:- আমাৰ report ত আছে যে ১৭ জনী গাই আছে আৰু সেই কেইজনী পথাৰত এৰি দিয়ে, তেওঁলোকে নিজৰ ঘৰৰ খেৰ আদি খুৱায়। তেওঁলেকে ব্যক্তিগত হিচাবে কয়েদীক কামত লগোৱা কথাটো ইয়াত নাই।

Shri Pitsing Kowar:- নগাওঁ জেইলত কেইজনীমান ঘৰুৱা গাই আছে। সেই গাইকেইজনীক ঘাঁহ, ভুচি খোৱাবৰ বাবে লক্ষীমিথানৰ পৰা ঘাঁহ, ভুচি আনি দিয়ে। সেইকাৰণে অফিচাৰ সকলক কমদামত গাখীৰ দিয়ে। এইবিলাক তদন্ত কৰিব নে ?

Shir Mahendra Nath Hazarika:— জেইলত তেনেকুৱা চৰকাৰৰ কোনো গাই নাই।

Shri Moneswar Boro:— মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কৈছে যে সেই গাইবিলাক পথাৰত এৰি দিয়ে আৰু চাৰিওপিনে পথাৰলৈ নামি যায়। তেতিয়া সেই গাইবিলাক পাওণ্ডত পৰিছে নে নাই ?

Shri Mahendra Nath Hazarika:— তেনেকুৱা কোনো গাই নাই।

Shri Durgeswar Saikia:— মোৰ ঘৰৰ আগতে জেইল

আছে। গৰুবিলাকক ঘাঁহ কাটি খোৱাৱ কথাটো চৰকাৰে কিমান তদন্ত কৰিব। গতিকে এখন Circular দি সেইটো বন্ধ কৰাৰ ব্যৱস্থা নকৰে কিয় ?

Shri Mahendra Nath Hazarika :— নগাওঁ জেইলত নাই। ২/৩ খন জেইলত আছে। যোৰহাটত আছে।

Re : Construction of S. D. C. Circle Office at Naharkatia

Shri Bhadra Kanta Gogoi asked :—

★152. Will the Minister-in-charge of Revenue be pleased to state—

(a) When the S. D. C. Circle Office was shifted to Naharkatia from Tengakhat of Dibrugarh Sub-division ?

(d) When the Office including Staff quarters were constructed and by which Department and whether construction was done according to the standard specification prescribed by the Government ?

(c) How many Punkha pullers have been engaged during Summer by this office and what remuneration was paid to those pullers up-till

now ?

(d) Since when the A. S. E. B. have supplied electricity to Naharkatia Town ?

(e) Why such an important office building has not yet been connected with electricity to avoid present recurring expenditure ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Revenue) replied :—

152. (a)—In the year 1936-37.

(b)—It was constructed by P. W. D. in the year 1936 according to the then Government specifications.

(c)—Three Punkha pullers were engaged for five months during Summer of 1969. A total amount of Rs. 7,400 has been paid for the period 1955 to 1969.

(d) Since October 1964.

(e)—The proposal is still under the consideration of Government.

Re : Sibsagar Court Building.

Shri Promode Chandra Gogoi asked :—

★153. Will the Minister-in-charge of Revenue be pleased to state—

(a) Whether it is a fact that the Government gave an assurance on the floor of the Assembly to the effect that the construction of the Sibsagar Court Building will begin as soon as the site is selected?

(b) If so, whether the site for the purpose has been selected?

(e) Whether Government will announce its decision to construct the Sibsagar Court Building during the current financial year?

Shri Mahendra Mohan Choudhury (Minister, Revenue) replied :-

153· (a)—It was stated in reply to an Assembly Question that the construction work of the proposed Court Building can be taken up only after the site is finally approved and also after the plans and estimates are received from P. W. D. (R. & B.) and necessary funds are pla-

ced at our disposal.

(b)—Yes.

(c)—The matter is under consideration.

Shri Promode Chandra Gogoi :— May I know which site has been selected for the court building ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury :— It is just behind the present court building.

Maulana A. Musawwir Chaudhury :— What is the area of the site which has been selected ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury :— The area is not with me now.

Shri Dulal Chandra Barua :— What is the estimated cost ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury :— Rs. 9,49,000/-.

Shri Dulal Chandra Barua :— Are we to understand that construction will be started during

this financial year ?

Shri Mahendra Mohan Choudhury :— The P. W. D. has submitted the estimate and also the plan. The plan is under scrutiny by the Deputy Commissioner. As soon as the scrutiny is over, Finance will be moved for giving necessary sanction.

Shri Promode Chandra Gogoi :—P. W. D. এ Court Building ৰ Plan Estimate দিছে আৰু এতিয়া সেইটো দিয়াৰ সময় হৈছে। এতিয়া চৰকাৰৰ জৰিয়তে এইটো কথা জানিব বিচাৰো যে D. C. এ হওক বা S. D. O. ই হওক Scruting কৰাৰ পিচত এই বছৰৰ ভিতৰত সেই Court Building ৰ কাম আৰম্ভ হোৱাৰ কাৰণে চৰকাৰে অনুমতি দিব নে ?

Snri Mahendra Mohan Choudhury :— If finance is available the Department will try its best to start construction of the building this year .

UNSTARRED QUESTIONS

(To which answers were fail on the table)

Re :- Separate **T. A. D.** Directorate

ডঃ ভূপেন হাজৰিকাই সুধিছে :

৫২। মাননীয় টি, এ, দি মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) অসমৰ অনুসূচীত জাতিৰ মঙ্গলৰ বাবে Separate Directorate এটি চৰকাৰে খুলিবলৈ লোৱা কথাটো সচাঁনে ?

(খ) যদি সচাঁ তেন্তে Separate Directorate কেতিয়াকৈ পতা হব ?

Shri Chatrasing Teron : (Minister-in-charge, T .A. & W. B. C.) replied :

৫২। (ক)— নহয়।

No.

(খ)— প্ৰশ্ন নুঠে।

(Does not arise).

Shri Nakul Chandra Das :—ডঃ হাজৰিকাৰ পৰিপূৰক প্ৰশ্ন সম্পৰ্কত সুধিব খুজিছো যে অনুসূচীত জাতিৰ বিভিন্ন বিভাগত টকা বিতৰণ কৰাত বেমেজালি হৈছে আৰু এক লাখ টকা Surrender হৈছে। এই টকা পইচা বিলাক ভালদৰে ব্যৱহাৰ কৰি অনুসূচীত জাতি পিচপৰা সম্প্ৰদায়ৰ উন্নতি কল্পে এটা সুকীয়া Directorate কৰাৰ কথা চৰকাৰে বিবেচনা নকৰে নে ?

Shri Chatrasing Teron — পৰিকল্পনাৰ ভিতৰত ইয়াৰ বাবত যিটো টকা দিয়া হয় বা থাকে সেইটো ঠিকমতে খৰছ কৰাৰ কাৰণে বেলেগে এটা Directorate কৰা উচিত হয় নে নহয় সেইটো ভাৱিবলগীয়া কথা। আৰু যিটো টকা Lapse হৈছে বুলি কৈছে মই অৱশ্যে অনুসন্ধান কৰি চাম। কিন্তু সেইবিষয়ে ইয়াকে কব পাৰো যে এটা স্বকীয়া Directorate ৰ কাৰণেই যে টকা Lapse নহব বা ঠিকমতে বিতৰণ হব সেই কথাটো কোৱা টান।

Shri Dulal Chandra Barua — মন্ত্ৰী মহোদয়ৰ পৰা জানিব বিচাৰো যে অনুসূচীত জাতি বা Scheduled Caste ৰ কাৰণে যিটো grant দিয়া হৈছিল, সেই বিষয়ে কোনো Co-ordinating Agency নোহোৱাত টকা কাক দিছে, কোনো নিছে সেইটো চাবৰ কাৰণে Directorate টো State level তেই নহয় মহকুমা Level টো কৰিব লাগে। আৰু চাব লাগিব টকা পইচাখিনিৰ সদ্ব্যৱহাৰ হৈছে নে নাই? আমাৰ ফালৰ পৰা যিটো Assessment কৰা হৈছে সেইটোও ভাল ধৰণে কৃতকাৰ্য্য হোৱা নাই, Economic upliftment হোৱা নাই।

Special machinery to look after the interest of the people and also to see to the successful implementation of the plan and programme taken up and do Government not consider it expedient to accept the suggestion given

from our side ?

Shri Chatrasing Teron :— চাৰ, আমাৰ এতিয়া এটা Exclusive Secretariat Deptt. আছে সেইটো হৈছে Tribal area and Backward Classes welfare Deptt. ইয়াৰ লগতে যদি আৰু এটা বেলেগ Deptt. কৰি দিয়া হয় তেতিয়া ইয়াৰ এটা Duplicacy হে কৰা হব । কাৰণ Secretariat Deptt. টোৱেই এইটোৰ কাম চাই আছে আৰু বেলেগ এটা Directorate কৰিলেই যে, এইটোৱে ভাল কাম কৰিব পাৰিব সেইটো নহয় । কাৰন "at the district and Panchyat Level ত তাৰ এজেন্সী আছেই । সেই কাৰণে কেৱল এটা Directorate কৰিলেই যে, সমস্যা সমাধান কৰিব পাৰে সেইটো নহয় । সেইকাৰণে আমাৰ এই Tribal Area and Backward class welfare, sectt. Deptt. য়ে যদি আৰু কেনেকৈ এই কাম বিলাক কৰাত ভাল কৰিব পৰা যায় তাৰহে চেষ্টা কৰিব লাগে । কাৰন ইয়াৰ কামটোৱেই হৈছে Co-ordination.

Shri Lakheaswar Das :— আমাৰ অসমৰ বাহিৰে অন্যান্য প্ৰদেশত ইয়াৰ কাৰনে বেলেগে Directorate আছে । কিন্তু ইয়াৰ কাৰণে যিটো 'কমিচন' হৈ গ'ল সেইটোৱেও Directorate হব লাগে বুলি পৰামৰ্শ দিছিল । গতিকে অন্যান্য প্ৰদেশৰ লগতে আমাৰ অসমতো ইয়াৰ ব্যৱস্থা কৰিব নোৱাৰিলে ?

Shri Chatrasing Teron :— অন্যান্য বিলাক প্ৰদেশৰ

বিষয়ে আমাৰ যিটো খবৰ আছে সেইটো হৈছে যে, তেওঁলোকৰ তাতো Tribal area and other Backward class welfare ৰ বা Schedule caste Schedule Tribe ৰ কাৰণে বেলেগ Directorate নাই। কিন্তু আমাৰ ইয়াত যেনেকৈ Social welfare Deptt. আছে তেওঁলোকৰো সেই Social welfare Deptt. আছে তেওঁলোকৰ তলতেহে এই কাম বিলাক কৰে। ইয়াৰ কাৰণে কোনো Exclusive Provision বেলেগে নাই।

Shri Moneswar Boro '— মন্ত্ৰী মহোদয়ে যিবিলাক উত্তৰ দিছে মই শুনি আছো। আমাৰ দেশত অনুন্নত সম্প্ৰদায়ৰ কাৰণে এটা বেলেগ Directorate নকৰাৰ কাৰণে আমাৰ অনুসূচীত আৰু জনজাতি সকলৰ বহুতো ব্যাঘাত ঘটি আছে। ফলত বহুতো কাম হৈ উঠা নাই। এই কথাটো চৰকাৰে স্বীকাৰ কৰেনে নকৰে? আজি চাকৰিৰ ক্ষেত্ৰতে হওক বা মাটিৰ ক্ষেত্ৰতে হওক সকলো ক্ষেত্ৰতে এই লোকসকল পিচপৰি আছে।

Shri Chatrasing Teron :— চাৰ, Directorate নথকাৰ কাৰনেই এইবিলাক হৈছে বুলি মই নাভাবো। ইয়াৰ অন্য কাৰনো থাকিব পাৰে?

Shri Moneswar Boro :— কি কাৰনত হৈছে? আমাক আচল কাৰনটো কব লাগে।

Shri Chatrasing Teron :— সেই বিলাক কথা মাননীয়

সদস্য সকলে কৈয়েই আছে। মই আৰু বেলেগে কোৱাৰ প্ৰয়োজন নাই।

Shri Nameswar Pegu :— আমাৰ Tribal Arear এখন Advisory Council আছে। আৰু তেওঁলোকে দিয়া পৰামৰ্শ T. A. D. এ গ্ৰহণ নকৰাৰ কথাটো চৰকাৰে জানেনে ?

Shri Chatrasing Teron :— যিমান ৰিলাক গ্ৰহণ কৰিব পৰা পৰামৰ্শ সিমান বিলাকেই গ্ৰহণ কৰা হয়। উপদেষ্টা পৰিষদে দিয়া শতকৰা ৯০ ভাগেই গ্ৰহণ কৰে।

Shri Moneswar Boro :— চাৰ, মোৰ প্ৰশ্নটোৰ উত্তৰটো কোৱা নাই।

Mr. Speaker :— আপোনাৰ প্ৰশ্নটো কি আছিল ?

Shri Moneswar Boro :— মোৰ প্ৰশ্নটো আছিল যে, কি কাৰণে আমাৰ এই কাম বিলাক কৰিব সেই কাৰণ ৰিলাক আমাক এই সদনত জনাব লাগে। যিহেতু তেখেত সকলে জানেই।

Mr. Speaker :— এজনে কোৱাৰ পাচতে যদি আন এজন উঠে তেনেহলে উত্তৰ কেনেকৈ দিব ?

Shri Moneswar Boro :— আমাৰ মাননীয় মন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই কৈছে যে আমাৰ Schedule Caste Schedule Tribe ৰ ৰহুত কাম পিচ পৰি থকাৰ কথা আমাৰ Advisory Council এ আলোচনা কৰি জনোৱাতো কিয় এইবিলাক পৰি আছে তাৰ

কাৰণটো এই সদনত জনাব লাগে।

Shri Chatrasing Teron :- চাৰ, মই যিটো উত্তৰ দিছিলো মাননীয় সদস্যই অলপমান বেলেগ ধৰণে বুজিলে। এই সদনত মাননীয় সদস্য সকলে কি কাৰণ হৈছে তেখেত সকলৰ বক্তৃতাৰ যোগেদি সেইবিলাক কৈছেই। মই সেইটো কথাহে কৈছো উপদেষ্টা পৰিষদৰ কথা কোৱা নাই।

Shri Nakul Chandra Das:- অনুসূচীত জাতি আৰু জনজাতিৰ যি উপদেষ্টা পৰিষদ আছে তেওঁলোকে ৪ মাহে ৫ মাহে মিলি কিছুমান পৰামৰ্শ আগবঢ়ায়। কিন্তু বিভিন্ন বিভাগ বিলাকত টকা পইচা যিবিলাক খৰচ কৰাৰ কাৰণে যি পৰামৰ্শ দিয়া হয় সেই বিলাক কামত লগোৱা নহয় আৰু Sectt. ও এইবিলাক Effectviely কৰিব পৰা নাই। সেইকাৰণে এই পইচা বিলাকৰ এটা সমন্বয় কৰিবৰ কাৰণে ব্যৱস্থা কৰিবনে ?

Shri Chatrasing Teron :- চাৰ, এই কথাটো সিদ্ধান্ত কৰিবলৈ মোৰ বোধেৰে এই কথাটো বিবেচনাৰ কাৰণে আকৌ উপদেষ্টা পৰিষদলৈ আগবঢ়াব পাৰো।

Re : Bridges over National Highway

শ্ৰীভদ্ৰকান্ত গগৈয়ে সুধিছে -

৫৩। মাননীয় গড়কাপ্তানী বিভাগৰ মন্ত্ৰী মহোদয়ে অনুগ্ৰহ কৰি জনাবনে—

(ক) অসমৰ জাতীয় উচ্চ আলি পাৰহৈ যোৱা সৰু ডাঙৰ

নদী বিলাকৰ ওপৰত নতুনকৈ সজা দলং বিলাকৰ কাম কেতিয়া আৰম্ভ কৰা হৈছিল ?

(খ) এতিয়ালৈকে এনে দলঙৰ কিমান খনৰ কাম সম্পুৰ্ণ হল ?

(গ) এই দলং বিলাক বনাৰলৈ কাক কাক ঠিকা দিয়া হৈছিল ?

(ঘ) কোন খন দলঙত কিমান টকা খৰছ ধাৰ্য্য কৰা হৈছিল আৰু এতিয়ালৈকে কোন খনত কিমান খৰছ কৰা হল ?

Shri Altaf Hossain Mazumder [Minister of State, P. W. D. (R. & B.)] replied :

53. (a) (b) (c) & (d) — A statement is placed on the Table of the House.

Shri Bhadra Kanta Gogoi :— মোৰ ক, খ, গ প্ৰশ্নৰ উত্তৰত দেখিছো "Work in Progress." এতিয়া মই সুধিব খুজিছো যে, টকাবিলাক দলঙৰ কাৰণে ধৰিছিলনে ? মাটি দিবৰ কাৰণে টকা দিছিলনে ?

Shri Altaf Hossain Mazumder :— It appears mat phese were for bridges.

Shri Bhadra Kanta Gegoi :— উত্তৰত মই দেখিছো যে, দিহিং নদীত তাত দলং দিবৰ কাৰণে যি Est-

imate ধৰিছিল সেইটো Estimate তে কামটো হ'ল। কিন্তু ইয়াত লিখা আছে Work in Progress.

Shri Altaf Hossain Mazumder :— Item টো কিমান ?

Shri Bhadra Kanta Gogoi :— Nos. 72 and 73.

Shri Altaf Hossain Mazumder :— অপোনাৰ প্ৰশ্নটো আকৌ এবাৰ কওক ?

Shri Bhadra Kanta Gogoi : — যে কামটো সম্পূৰ্ণ হোৱাৰ পাচতো লিখা আছে, Work in Progress.

Shri Altaf Hossain Mazumder :— When it is said that the work is in progress, naturally it means that the work in not completed.

Shri Bhadra Kanta Gogoi :— এতিয়া এইটো সম্পূৰ্ণ হৈ গ'ল। কি ইয়াত লিখা আছে Work in Progress.

Shri Dulal Chandra Barua :— Mr. Gogoi's question is that this bridge has already been completed and final payment also has been made but why in the statement it has been stated that the work is in progress ?

Shri Altaf Hossain Mazumder :—In the statement it has been given like this probably because all the minor works have not been completed as yet. Anyway, I will look into it.

Shri Bhadra Kanta Gogoi :—মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, এই দলং বিলাক আগেয়ে যিমান ওখ আছিল এতিয়া তাতকৈ কিমান ওখ কৰা হ'ল আৰু কি কাৰণত ইমান ওখ কৰা হ'ল ?

Shri Altaf Hossain Mazumder :— Other items have not been furnished in this statement because this question was specifically in connection with bridges.

Shri Dulal Chandra Barua :— Sir, even in construction of bridges many types of works are necessary and this question is quite relevant. The Minister should furnish the reply.

Shri Altaf Hossain Mazumder :—Sir, the position is like this. About the bridges the Government of India gives sanction and in most cases they give separate sanctions for bridges. The estimates for bridges are prepared separately, tenders for bridges are called separately, the

earth work tender is called separately decided separately and they are treated separate both from the estimate point of view as also from the commencement point of view. Since the hon. Member has asked for this information I shall furnish it.

Shri Bhadra Kanta Gogoi :— Item Nos. 74 and 75 কাম আৰম্ভ নোহোৱাকৈয়ে খৰচ কৰা হল নেকি ?

Shri Altaf Hossain Mazumder :— Sir, about this I will make a detailed statement later on. It has been mentioned in the course of the Budget debate that these bridges appear to be very high. On this point I have asked from the Department all possible technical explanation for them to be understood by laymen like us, but I can just say, incidentally, at the moment that the height of the beams is calculated according to the length of the bridge. Roughly, if the bridge is about 120 ft. In length then the cross built by the side would be 1 in height; then there is the approach platform and from the lowest position of the beams there must be

sufficient clearance from the highest water level. So, naturally, it looks high because heights of beams are calculated according to length of the bridge and that is why is looks very high.

Shri Promode Chandra Gogoi :—May I know from the Government whether the construction of bridges over Disang and Dikhow rivers in Sibsagar have been completed ?

Shri Altaf Hossain Mazumder :— Yes, Sir.

Shri Bhadra Kanta Gogoi :— ইয়াৰ অৰ্থ কি ? "Work to be started soon" ?

Shri Altaf Hossain Mazumder :– Sir, in this specific case I cannot say the reason off hand but in similar. cases what happens is that before the actual construction work starts many preparatory work such as collection of materials by Contractors etc. against which work advances are to be given are necessary. And that is why sometimes expenditure has to be made even before the actual commencement of the work. For this particular case, I shall be able to say only after looking through the file.

Shri Soneswar Boro :—माननीय अध्यक्ष महोदय, এই দিখৌ নদীৰ ওপৰৰ আলীটো আহোম ৰজাৰ কীৰ্ত্তি চিন হিচাবে বুৰঞ্জী বিদিত কথা। এতিয়া সেই আহোম ৰজাৰ কীৰ্ত্তি চিনবোৰ লোপ কৰি শাসনত অধিস্থিত দলৰ কীৰ্ত্তি ৰক্ষা কৰিবৰ কাৰণে এই টকা পইচাবোৰ এই দৰে খৰচ কৰিছে, এই কথা সঁচানে ?

(Voice—মৌনং সম্মতি লক্ষণম্)

Shri Altaf Hossain Mazumder :— Is it the question of the hon. Member that the bridges and roads should not be constructed ?

Shri Phani Bora :—Sir, the hon. Member has not been understood. Mr. Boro wanted to know that the roads and bridges which are regarded as monuments of Ahom Kingdoms are being replaced by high bridges. Is it because the Congress rulers are building them as their monuments ?,

(A Voic : শিলৰ সাঁকোৰ বাহিৰে একো নাই)

Shri Bimala Prasad Chaliha :— চাৰ, এই Monuments বা কিবা এটা কীৰ্ত্তি যদি থাকি যায়, তেতিয়াহলে আমি বেয়া নাপাওঁ।

Shri Dulal Chandra Barua :— Sir, another

thing. Generally the policy of the Government is to maintain and preserve the old monuments. May I know from the Hon'ble Minister in charge of P. W. D. what is the reason for constructing a national high way by destroying Numaligarh ?

Shri Altaf H ssain Mazumder :— Sir, this question does not come within the scope of this particular question. But I shall reply this. The Government is doing their best to preserve the old monuments. And, any construction can be done by destructing something.

Re ; QUESTIONS POSITION DURING THE SESSION

Shri Lakshyadhar Choudhury :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, মোৰ এটা প্ৰশ্নৰ বিষয়ে প্ৰশ্ন আছে সেইটো হ'ল আমাৰ আজিৰ পৰা প্ৰায় ১ $\frac{১}{২}$ মাহ হ'ল আজি আকৌ ১ মে তাৰিখে Starred Question আহিছে ৫ টা আৰু Unstarred Question আহিছে ১ টা। আমাৰ মাননীয় সদস্য সকলে এই প্ৰশ্ন ঠিকমতে নাই অহা বুলি আপত্তি কৰিছে। এতিয়া মই দেখিছো কিছুমান বিভাগৰ পৰাহে কিছুমান প্ৰশ্ন আহিছে যদিও কেবাটাও গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰশ্ন আমাৰ ওচৰলৈ এতি-

য়ালৈকে অহা নাই। সেইকাৰণে, কোন কোন বিভাগৰ পৰা কিমান প্ৰশ্ন আহিছে আৰু কিমান প্ৰশ্ন কৰা হৈছে সেই হিচাবটো আমাক লাগে। আমি জনাত শিক্ষাবিভাগৰ পৰা সমূলি, এটাও প্ৰশ্ন ইয়াত অহা নাই। আমি বুজিব লাগিবনেকি যে এই শিক্ষা বিভাগটো উঠি গৈছে? এই বিষয়ে আমি এটা প্ৰতিকাৰ বিচাৰো। যদি আমি এই প্ৰশ্নৰ কাৰণে ১ ঘণ্টা সময় আমি ব্যৱহাৰ কৰিব নোৱাৰো তেতিয়াহলে আমি এই প্ৰশ্ন উঠাই দিব লাগে নহয়টো ঠিক সময়ত প্ৰশ্ন আৰু প্ৰশ্নবোৰৰ উত্তৰ আহিব লাগে।

Shri Rathindra Nath Sen :- Education Department is the worst in respect of sending replies to the questions.

Mr. Speaker :— I assured the House yesterday that I will make a statement about the position of questions and replies in regard to starred and unstarred questions sent to the Departments and replies received. The following is the statement showing the number of starred/unstarred questions received from the members and sent to various Departments of the Government as on 29th April, 1970. The total number of starred questions sent to Departments so far

was 865 and number of replies received was 164 and total number of unstarred questions sent to Departments so far was **300** and the number of replies received was **60**. As regards the departmentwise position, it is as follows-

	Number of admitted copies sent to Deptt.		Replies received from Govt.	
	Starred	Unstarred.	Starred	Unstarred.
Education	154	64	19	4
Appointment	55	13	4	Nil.
Co-operation	28	9	6	2
Revenue (Settl)	27	16	8	4
Home	55	20	7	1
Forest	18	7	3	1
Panchayat	28	14	11	2
Supply	20	7	7	2
Finance	25	2	7	–
Revenue (Reforms)	4	5	3	–
P.W.D. R&B.	102	27	22	15
Political	4	7	9	1

	No. of copies sent to Departments. Starred.	No. of copies sent to Departments. Unstarred.	No. of replies received from Government. Starred.	No. of replies received from Government. Unstarred.
G. A. D.	16	3	1	–
T. A. D.	12	2	3	2
Law	4	2	1	1
Industries	45	14	9	1
P.W.D. (E&D)	50	17	3	9
Fishery	18	2	1	–
Transport	27	7	2	–
S. A. D.	7	2	2	–
Electricity	11	3	3	–
Revenue (L. R.)	19	7	5	3
Health	48	27	7	1
Social Welfare	6	2	–	1
Town & Country Planning	1	1	1	1
Jails	5	–	–	–
Excise	7	1	5	+
Census	1	Nil	Nil	Nil

Veterinary	5	2	1	–
Agriculture	18	1	1	–
Khadi&Village Industries	3	1	–	–
Sericulture & Weaving	2	1	1	–
Planing&Dev.	8	Nil	4	–
Parliamentary Affairs	1	–	–	–
Labour	8	11	3	9
Tourism	1	–	–	–
Registration	4	1	–	–
Municipal Admn.	7	–	1	–
Revenue (Genl)	8	2	4	–
Relief & Rehabilitation	3	2	–	–
Housing	–	1	–	–

This is the position.

Shri Phani Bora :– Sir, the first thing I

want to know what is the total number of starred and unstarred questions sent to the Departments so far and also what is the total number of questions received by the Assembly Secretariat so far and out of that how many questions were sent to the Department. This is my question number one.

Mr. Speaker :— The total number of questions received from the hon. Members is 1001 starred and 463 unstarred questions and the total number of questions sent to Departments is 865 starred and 300 unstarred questions. The numder of questions pending with us is 136 starred and 163 unstarred.

Shri Phani Bora :— Now, out of 1001 starred questions, 865 were sent to the Departments. I know that all these questions were sent to the Departments about four months back and I also know that some of the questions were sent to the districts for collection of certain informations. As far as my information goes, these informations were supplied by the districts. I wonder why even these questions for which in-

formations were supplied by the districts are not coming up before the House ? What is the meaning of all this ? I know that some of the questions are sought to be kept apart by the Departments including the Ministers. I am not going to give the facts and figures just now, but if necessary, I will supply them to you, Sir. Why is this going on in respect of questions ? Generally I do not like to put many questions, but sometimes I was compelled to put questions, and out of 100 questions or mine only two questions came up. That is the fate of almost all the members of this House. What is the reason ? Is it because the Departments or the Government are not willing to give the facts which are sought to be placed before the hon. Members of this Assembly ? Is it not really undermining the prestige and the rights and privileges of this august House ? If these things go on like this, then what is the use of putting questions. I do not see any reason why questions should be put if this type of behaviour is meted out to them ? Because not only the members of the Opposit-

ion put questions but also the members of the ruling party put questions in order to elicit informations. Sir, I fail to understand when every time we raise this question regarding slackness shown to replies to the questions and every time this statement is given, but there seems to be no remedy. I suggest that something should be done. If our Assembly Secretariat sends the questions to the Departments, a date has to be fixed that within a month those questions will have to be answered.

Unless and untill we do it, I do not find any other remedy. Every time we request the Government to give reply to our questions and every time our requests are not complied with. Sir, my suggestion is that a time limit of giving reply of a particular question should be fixed and this should be made a rule. It must be followed by all means. Otherwise there will be no improvement of the situation.

* M. Shamsul Huda :— অধ্যক্ষ মহোদয়, ইয়াৰ লগতে মোৰ দুটামান কথা কবলগীয়া আছে। এই প্ৰশ্ন বিলাকৰ ভিতৰত

* Speech not corrected

মোৰ Stard Question কেইটামান আহিছে আৰু বাকী প্ৰায় ডেৰশমান Unstard Question অহা নাই। এই সংক্ৰান্তত মই কব খুজিছোঁ যে প্ৰশ্ন বিলাকৰ উত্তৰ বিভাগবোৰে দিব নুখোজে আৰু এই বছৰ কোনো কোনো বিভাগে এই বিধান সভাৰ চেক্ৰেটৰীৰ ওপৰত পাণ্ডিত্য দেখুৱাবলৈ আৰম্ভ কৰিছে আৰু কোনো বিশেষ বিভাগে এই সম্পৰ্কত তেওঁলোকক Suit কৰাকৈ Circuer দিবলৈ কৈছে আৰু এনেকুৱাও কোনো কোনো বিভাগে কৰিছে যে অধ্যক্ষই Allow কৰা কিছুমান প্ৰশ্নৰ উত্তৰ অহাৰ পাছতো Assembly ৰ সচিবালয়টো সেই বিলাকে বন্ধ কৰি দিছে। তাৰোপৰি কিছুমান প্ৰশ্ন বিভাগলৈ পঠাই দিয়াৰ পাছত বিভাগে কেইটামান শব্দ গুচাই তাৰ ঠাইত নতুন শব্দ সোমাৱাই প্ৰশ্নটো বেলেগ কৰি দিয়ে। গতিকে এই গোটেই বিষয় বিলাকৰ সম্পৰ্কে আপুনি অনুসন্ধান কৰি চাওক ক'ত কি হৈছে আৰু আপোনাৰ জৰিয়তে আমি জানিব বিচাৰিছোঁ যে এই প্ৰশ্নৰ উত্তৰৰ ভিতৰত দিয়াটোকেছে আমাক দিব আৰু আপুনি যদি নিদিয়ে তেন্তে এই-বিলাক বন্ধ কৰক।

Shri Dulal Chandra Barua : Mr. Speaker, Sir, this is not the first occasion that we have discussed this matter in this House. Time without numbers we have discussed the same and drew the attention of the

Government through you to improve the situation. So far I remember, once you had fixed a time limit of 15 days from the date of receipt of the question by the respective Department during which time the reply of a question put by any honourable member must come from the Government. But that is not followed. Even inspite of repeated requestes from the Assembly Secretariat, Departments are not giving the replies in time. It seems there is no existance of Government and the democratic forum is a mere mockery. If the question put by the honourable members are not replied in time, peaples grievances will go unattended and will not be redressed. Therefore, Sir, I want to know from the honourable Chief Minister whether some concrete steps are going to be taken to improve the situation. If he wants to honour the House and uphold the prestige of the House, he should devise some means so that the questions that have been put by the hon. Members from time to time to are replied within 15 days from the date of receipt of the question by the defferent Departments.

Shri Bimala Prasad Chaliha (Chief Minister) :—Sir, on previous occasions the percentage of reply of questions put by hon. Members was not so low and it was to some extent satisfactory. But only recently it has fallen down. Why the percentage has fallen so much, I will not be able to explain the causes at the moment. I propose to take up the matter with the Departments and see what could be done to improve the situation.

Shri Rothindra Nath Sen :—Sir, it appears that the Departments have not taken proper steps to reply the questions put by the honourable members of this House. We find that out of 865 Starred Questions only 160 replies have been so far furnished and out of 300 Unstarred Questions only 60 replies have come. The progress is very slow. Sir, I would like to suggest that a circular from the Assembly Secretariat should be issued to the Minister in charge of Parliamentary Affairs requesting him to instruct the department concerned to send the replies of all questions put so far within 15th May 1970 and

thereafter they should make it a point to send at least ten questions a day regularly. This will help improving the situation, otherwise, we will get a big volume of book of questions at the close of the Session as usual, which will defeat the very purpose of putting questions.

Mr. Speaker :— I have heard from the hon. Chief Minister about the position of the question and the reply. As stated by the hon. Chief Minister the position is not at all happy. Up til now we should have received more replies. As suggested by the honourable members, I will discuss the matter with the Minister in charge of Parliamentary Affairs and also the leaders and devise ways and means as how best the situation could be improved. In view of the assurance given by the hon. Chief Minister just now in the floor of this House, I request the hon. Members to stop passing the matter any further.

Shri Mahendra Hazarika (Minister Jails) :— অধ্যক্ষ মহোদয়, এই সম্পৰ্কে মই এটা পৰামৰ্শ দিব বিচাৰিছোঁ।

যে বিধান সভাৰ পৰা প্ৰশ্ন বিলাক অকল বিভাগলৈহে নহয়, তাৰ লগতে Concerning Minister বিলাকলৈকো যেন দিয়ে ; যাতে Minister বিলাকেও চাব পাৰে ।

ADJOURNMENT MOTION

COMMUNAL CLASH

On the 28th April, 1970, Shri Lakshyadhar Choudhury gave notice of an Adjournment Motion to discuss the situation arising out of communal clash at' Lakhipur in the district of Goalpara. Shri Mahendra Mhoan Choudhury, the Deputy Leader of the House and Minister in-charge of Parliamentary Affairs, agreed that this was a matter of great public importance affecting the security of the entire State, but said that the matter could be discussed by other ways than an Adjournment Motion.

On the 1st May 1970, while calling upon the Mover to move his motion, the Speaker ruled :

On 28th April last Shri Lakshyadhar Choudhury tabled an Adjournment Motion under rule 56 of the Rules of Procedure and Conduct

of Business in the Assam Legislative Assembly to discuss the situation created by the communal clash at Lakhipur in Goalpara District on 15th April, 1970. While speaking on the admissibility of the motion he stated that a communal clash taking place in an important place like Lakhipur which is situated in the Pakistan border and at this time when we are preaching for integration and amity amongst our people will go against the policy of the State. He submitted that the motion satisfies all the conditions of admissibility and so it should be admitted.

The Minister for Parliamentary Affairs submitted that the matter was no doubt a serious one. He further stated that on the day of the incident he arrived at Lakhipur and did his best to quell the riot and fortunately through his and others' intervention no further untoward incident took place since. As the matter may have some repercussion elsewhere also, this matter, he thought, may be discussed in the House but not through an Adjournment Motion. He further stated that he would make a statement the next

day or the day after and on that statement he would invite advice from the hon'ble Members so that this kind of incident may not occur again. The purpose will then be better served and the discussion will be more beneficial.

Shri D. C. Barua expressed disagreement with the proposal given by the Minister as the main purpose to discuss, the matter through an Adjournment Motion will not be served. As the matter was one of recent occurrence and of great public importance and as the Minister for Parliamentary Affairs had also agreed that this was a matter of great public importance affecting the security of the entire State, he submitted that the Adjournment Motion should be admitted for discussion of the matter in the House.

I have carefully considered the points raised by the hon'ble Members and I consider the matter to be one of urgent public importance and of recent occurrence having far-reaching consequences and so I hold that the matter pro-

posed to be discussed is in order, and call upon the Mover to ask for leave to move the adjournment of the House.

Shri Lakshyadhar Choudhury :- I want the leave of the House to press for my motion.

Mr. Speaker :- The leave is granted. I will decide the time by consulting the Business Advisory Committee as to how to fit in this motion immediately.

ADJOURNMENT MOTION

BLOWING OFF OF A RAILWAY TRACK ON THE MAINLINE OF THE NORTH-EAST FRONTIER RAILWAY NEAR NAGALAND BY SABOTEURS

On 30th April, 1970, an Adjournment Motion was tabled by Shri Dulal Chandra Barua to discuss the situation arising out of the blowing off of the railway track on the mainline of the North-East Frontier Railway near Rangapahar bordering Nagaland on Monday last by saboteurs. In the explanatory note, he further stated that the news was published on 30th April, 1970, which reported that highly explosive bomb was

used which completely had blown off the railway track on the main line of the North-East Frontier Railway near Nagaland. Normal communications remained suspended for hours on 27th April last. While speaking on the admissibility of the motion he submitted that his motion had fulfilled all the conditions required and so it should be allowed.

The Minister for Parliamentary Affairs, while opposing the admissibility of the motion stated that such kind of sabotage activity on the Assam Nagaland border, specially on the railway line, was going on for some time past. From the Government side every precautionary measure had been taken to stop that kind of activity and as a result of that for the last 1½ years the situation was quiet. When there was no failure on the part of the Government to stop such incidents, this cannot be a fit subject for Adjournment Motion. As the matter is a grave one, this may be discussed by a motion or in the course of the Budget discussion when the law and order situation is taken up.

I have carefully considered the points submitted by the Mover and the Minister for parliamentary Affairs. The matter is no doubt a grave one. Such kinds of Sabotage activities are going on for some time past. The present incident has taken place after a lull for about 1$\frac{1}{2}$ years. There may be such incident again in future. This is going to be a chronic affair and so the matter needs a threadbare discussion for the purpose of devising ways and means to prevent repetition of such sabotage activities. The purpose of the Adjournment Motion is also to discuss such matters of urgent Public importance. But we must also remember that the set business of the House should not be disturbed if there are other avenues for discussion of such matters. In our rules there are various provisions for discussion of such matters of urgent public importance such as 2$\frac{1}{2}$ hours' discussion under rule 51 or by special motion under rule 130A or by motions. Moreover the matter can be discussed during the general discussion of the Budget which

is going on. A matter even of very recent occurrence is not urgent if an opportunity for its discussion will arise in the ordinary course of business within a reasonably short time. (Kaul's Page 384). When the members will have so many opportunities as stated above to discuss the matter during the session of the Assembly without disturbing the business of the House, I feel constrained to disallow the motion.

ANNOUNCEMENT BY THE SPEAKER RULES COMMITTEE.

Mr. Speaker: Under Rule 259 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly I hereby nominate the following Members to consitute the Committee on Rules to recommend any amendment or addition to these Rules that may be deemed necessary :—

1. Shri Mahendra Mohan Choudhury, Minister
2. Shri Kamakshya Prasad Tripathi, Minister.
3. M. Moinul Haque Choudhury, M.L.A.
4. Shri Jogen Saikia, M.L.A.
5. Shri Probin Kumar Choudhury, Minister of State.

6. Shri Phani Bora, M.L.A.
7. Shri Gaurisankar Bhattacheryya, M.L.A.
8. Shri Lakshyadhar Choudhury, M.L.A.

Five Members will from the Quorum. The Committee will submit Report on or before 31st May, 1970.

Re :—ABOLITION OF THE CENTRAL INLAND WATER TRANSPORT ORGANISATION

Shri Dulal Chandra Barua :— Sir, I want to draw the pointed attention of the hon. Chief Minister who is also in charge of Transport to the news that has been published yesterday in "Dainik Asom" that the Organisation—Central Inland Water Transport, which has been functioning here soon after the abolition of the R.S.N. & Company has proposed to abolish all its establishments from the State due to which more 2000 workers including 100 office assistants will lose their jobs. This is not the first time that we have placed this matter before the government. We have been doing to times without

number. We have also suggested ways and means as to how this Organisation could be taken over by the State Government. Now we want to know from the hon. Chief Minister whether it will be possible on the part of the Government of Assam to take over all the establishments under this Organisation including workers and office assistants because these people will lose their jobs. More so, there is a trend on the part of the Government of India to run this Organisation in this State. We have enquired about this matter ; Mr. Shrinivasan, a top-ranking official of this Organisation said that some of the employees can be accommodated only in Calcutta. Yau know, Sir, all the people are senior-most people ; they have been practically serving this Organisation for the last 20 to 30 years or so. Since a deputation met the Chief Minister and also the Finance Minister in this matter, may I request the hon. Chief Minister and the Finance Minister to look into this so that these people are absorbed

here in the State or an alternative arrangement is made for these people ?

Shri Debeswar Sarmah :— Sir, I have to add a word. After the Steam Navigation Company ceased functioning, there was a skeleton staff and perhaps there was some contemplation of the Government to run that business. River— Brahmaputra had a skeleton staff, and with a view to maintain the staff, the Neamati-Kamalabari ferry was given to Inland water Transport. Now, this year, the Neamati-Kamalabari ferry was settled with a private Party. I want the hon. Chief Minister to listen to it. The Neamati-Kamalabari Ferry was entrusted to this Organisation so that they might be kept going on ; but this year only some people came to me yesterday and said that although it was to be for sale to the highest bidder i. e., Inland Water Transport but on the last day a telegram went either from Shillong or somewhere else to the Deputy Commissioner, Jorhat that the ferry should be made over to an individual. Now this-action has

thrown has thrown these people out of employment. The State Government may or may not absorb all these people at Neamati, Dibrugarh and elsewhere but the State Government certainly can settle these ferries (which are settled with private persons) with that Inland Water Transport, and in that case, the employees might be maintained somehow till better provision is made. I would request the Chief Minister to consider if the staff cannot absorbed by the Government. Some arrangements may be made so that, whether there may be a Port there, Brahmaputra Service, Inland Water Transport Service or some such thing, these people, a large number of people may not be thrown out of employment after 10/15 years of their service to that concern.

Shri Debeswar Sarmah :– माननीय অধ্যক্ষ মহোদয়, কথাটো মানে সিমান ডাঙৰ কথা নহয়, সৰুয়ে। মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ৰ কথাবিলাক বোধহয় অবগত হোৱা নাই। কথাটো হ'ল আগৰে পৰা তাত এটা Skeleton staff আছেই। ঘাট দুটা আছে,

কমলাবাৰী আৰু নিমাতি ঘাট। এতিয়া দি দিলে মানুহ খিনিয়ে সুবিধা পায়। নিমাতি ঘাটতো এতিয়াও চলি আছে কিন্তু উপযুক্ত চিট দিয়া স্বত্বেও কমলাবাৰী ঘাটত দিয়া কিয় নহল ? তেওঁলোকক যেতিয়া দিয়া নহলেই ডিচেম্বৰৰ শেষৰ দিনা হুৰমুৰকৈ কিয় দিয়া হল। এই কথাটোত নিশ্চয় কিবা Suspense আছে।

দ্বিতীয় কথাটো হ'ল, আজি আমি চাপি চুপি মাত্র ৬ খন জিলাতেই সীমাবদ্ধ হৈ আছো। কিন্তু আমি জীয়াই থাকিবলৈ যত্ন কৰিবই লাগিব।

এতিয়া কলিকতাৰ ২ টা কোম্পানী এটা ডালকান ব্ৰাদাৰ্চ আনটো বেলিমাৰ কোম্প্ানীয়ে দিল্লীত চাহৰ Auction Market খুলিবলৈ যত্ন কৰিছে আমাৰ চৰকাৰে যদি সহায় আৰু যত্ন কৰে তেন্তে গুৱাহাটীত এখন Auction Market খুলিব নোৱাৰিনে ? তেতিয়াহলে ব্ৰহ্মপুত্ৰত Electrically operated or Mechanically Operated Boat থাকে তেনেহলে shallow water য়েদি ডিব্ৰুগড়ৰ পৰা দিচাংমুখৰ পৰা, ককিলামুখৰ পৰা গুৱাহাটীলৈ বেগতে পৌচাই দিব পাৰে। এতিয়া আমাৰ নাই কিন্তু চেষ্টা কৰিলে কৰিব পাৰো। কিন্তু এতিয়া ডাঙৰ কথা হ'ল ঘাট দুটা কিয় দিয়া নহ'ল ?

মই মাননীয় মুখ্যমন্ত্ৰী মহোদয়ক অনুৰোধ কৰো যেন ইয়াৰ এটা ভাল বিচাৰ কৰে। এই ঘাট দুটা দিয়া হলে প্ৰায় দেবশ মানুহৰ উপজীৱ্য হব।

Shri Bimala Prasad Chaliha :— যোৱা বছৰ গোৱালপাৰাৰ পঞ্চৰত্ন আৰু যোগীঘোপাত ঘাট দিয়া হৈছিল। কিন্তু High Court ৰ কথামতে উঠাই দিয়া হৈছে। ডিব্রুগড়ৰ সোনাৰী ঘাটটো Highest bidder দিয়া হৈছিল। কিন্তু Payment আদিত কিছু defecult কৰিছে। সেইকাৰণে কোকিলামুখ ঘাটটোত Highest bidder- ১০০ টকা বেছি আছিল, বেছি থকা স্বত্বেও default বুলি তেওঁলোকক দিয়া নহ'ল। যদি পুণৰ চাবলৈ কয় চাম।

Re: NAXALITE ACTIVITIES AT LUMDING RAILWAY STATION.

Shri Soneswar Bora :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, কলিকতাৰ যাদৱপুৰ বিশ্ববিদ্যালয়ত গান্ধী সম্বন্ধীয় কিতাপ পত্র পুৰি পেলোৱাৰ দৰেই আমাৰ অসমত তেনে কিছুমান লোকে লামডিং ৰেল Station ত গান্ধী দৰ্শন ৰেলগাড়ী খনত আক্রমন কৰিছে। শিলিগুৰী অভিমুখে গান্ধী দৰ্শন ৰেলখন ঘুৰি যাওঁতে তাত শিলগুটি দলিয়াইছে আৰু গান্ধী দৰ্শন সম্পৰ্কীয় প্ৰদৰ্শনৰ বস্তুবোৰ নষ্ট কৰা হৈছে। চালকজনো আহত হৈছে। গাড়ীখন উজনীমুৱা হৈ আহোঁতেও লামডিং ৰেলষ্টেচনত শিল দলিয়াইছিল। খবৰ কাগজত পৰিবেশন কৰা বাতৰি মতে এই সোনাৰীপাৰাৰ লোকসকল ৰেলৰেত কাম কৰা কৰ্ম্মচাৰী সকলৰে ল'বা। এই ঘটনাই অসমজুৰি এক চাঞ্চল্যৰ সৃষ্টি কৰিছে। জন সাধাৰণৰ এই অন্যন্ত

জৰুৰী বিষয়টোৰ যথাযথ উত্তৰ পাবৰ কাৰণে আপোনাৰ জৰিয়তে দৃষ্টি আকৰ্ষণ কৰিলো।

*Shri Bimala Prasad Chaliha :— অধ্যক্ষ মহোদয়, এতিয়া প্ৰকৃত পক্ষে আমি নক্সালপন্থী সকলৰ আক্ৰমণৰ কাৰণে প্ৰস্তুত হবলগীয়া সময় হৈছে। তেওঁলোকে কাগজ পত্ৰে পোষ্টাৰ মৰাৰ উপৰিও এতিয়া সিদিনা বোধকৰো আপোনালোকে শুনিছে যে এখন গাওঁত rech ভালেমান explosive আৰু arms and amunities পোৱা হৈছে। গোটেই বিষয়টোৰ কাৰণে প্ৰস্তুত হব লগীয়া হৈছে। অসমৰ দেশত গান্ধীৰ State ৰ ওপৰত আলোকাতৰা লগোৱা; গান্ধীদৰ্শন কিতাপ পোৰা এইবোৰ নক্সালপন্থী সকলৰ কাম।

Mr. Speaker, Sir, while I have every sympathy for the workers of the Central Inland Water Transport Organisation, honestly speaking I am not finding any way for their absorption in the State organisation for the simple reason that the State organisation is also in its infancy. They have only started their work. The Central Inland Water Transport Organisation wanted us to provide th-

*Speech not corrected

em with cargo from Calcutta and from Assam by the Rail-cum-Steamer route. On that I have tried to persuade the Department but in view of the time fac-tor and other reasons that was not found to be possible and it did not materialise. I have not met the central Inland Water Transport Organisation people for a long time. The main problem is the blocking of the Brahmaputra river route and now because of the transhipment charges, cost and the time factor involved people are not inclined to entrust their cargo for transport by the Rail-cum-river route. In any case, I will consider what can be done but readily I am not finding a solution to this problem.

CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE MISSING OF TWO TEEN AGED GIRLS

Shri Bhadra Kanta Gogoi :— I beg to call the attention of Chief Minister under Rule 54 of the Rules of Procedure and Conduct of Business in Assam Legislative Assembly to the news item

published in Assam Tribune, dated the 9 th April, 1970 under the caption "Mysterious missing of two teen aged girls.'

CALLING ATTENTION TO A MATTER OF URGENT PUBLIC IMPORTANCE MISSING OF TWO TEEN-AGED GIRLS

Shri Bimala Prasad Chaliha : - Mr. Speaker, Sir, the news item published in Assam Tribune of 9 th April, 1970 in regard to mysterious missing of two teen aged girls, has come to the notice of the Government. An enquiry was made to find out the circumstances under which the two girls allegedly disappeared. It was also mentioned in the news item that the incident was reported in due time to the local Police Station. On enquiry it is found that no information was lodged with the local Police Station in respect of the alleged disappearance of the two girls. The fact of the case as found on enquiry reveals that on 2nd April, 1970 at 8 P. M. two teen aged girls of Nakul Village under the Rangiya Police Station went to the residance of a certain man in the same village. One of the girls is aged about 12 years and the other.........

One girl is aged about 12 years and the other girl is aged about 15 years. The older girl was acquainted with this man. The man was away from his house on the evening the girl went to visit his place. The two girls then came to Rangia Railway Station and spent the night there. The next day (the 3rd April, 1970) the two girls stayed with an old woman residing near the Railway Station who was known to one of the girls. They returned to their respective houses in the Nakul village on the 4 th April, 1970.

Mr. Speaker : – Some points were raised regarding allotment of time to different groups. Generally what we do is to allow one member from one side and then another from the other side. I want to make it clear that from today when one Congress member will speak, the next speaker will be from Mr. Bhattacharjee's

group; then another Congress member will speak and the reafter one from Shri Bora's group will speak — soon this will be the procedure.

Shri Phani Bora :— Sir, there is one point-the point is that if a Congress Member or any Member from one side speaks for one hour or 1½ hour and after that if you give only 10 minutes to another from the opposite that would not be fair. Therefor, I would request you to consider the time factor and not the particular member factor.

Shri Mahendra Mohan Choudhury :— Sir, you have already allotted time partywise. If one member from one group takes more time that time will be adjusted amongst the party.

Shri Phani Bora :— মই কৈছো যদি কোনোয় পাৰ্টিৰ মানুহে ১ঘণ্টা কয় তেন্তে তাৰ পাচৰ মানুহ কেইজনক সময় কমাই দিব লাগে। কথাটো হল এনেকুৱা যদি কংগ্ৰেছ পাৰ্টিৰ মানুহ এজনে ১ঘণ্টা কয় তেনেহলে তাৰ পাচৰ পাৰ্টিৰ মানুহ কেইজনক ১ঘণ্টা সময় দিব লাগে। তেতিয়াহলে সময় ঠিক হয়। মই Number Lactor ৰ কথা কোৱা নাই, মই Time Lactor

বৰ কথা কৈছো ।

Mr. Speaker :— I shall give the actual position on Monday as to what time was consumed by which Member so that they can adjust amongst themselvs.

GENERAL DISCUSSION OF THE BUDGET

*Shri Dulal Chandra Barua :— Mr. Speaker, Sir, while rising to participate in the budget discussion, I wish to make it clear at the outset that I am not a financial expert nor am I an expert in the budget. Therefore, I would not like to burden my speech with juglaries of economics and statistics, but I wish to present a picture from the common man's point of view. As in the previous year this year also the Finance Minister has presented a deficit budget to the tune of Rs. 41 crores. In view of the growing economic illness of the State this deficit is really an alarming one. The budget is not merely a statement of profit and loss

★ Speech not corrected.

account ; but hopes and aspiration sof the people are reflected. Things have changed these days and the economic gap is widening day by day. In order to bridge the gap, people have been over-burdened with more taxation. This burden has already broken the back-bone of the common people who are groaning under it. It is true that this time the Finance Minister in his budget for the year 1970-71 has tactfully refrained from any new taxation proposal, but even then this budget is not a realistic one. why it is not realistic ? More absence of any new taxation proposal is not relief to the people. The Finance Minister has proposed to amend certain taxation measures such as Sales tax, Motor Vehcles Act, Petroleum, Petro-chemical products, Stam Duty Act, Agricultural Income Tax Act. The purpose of seeking to amend there Acts is to augment the income of the State. But the Finance Minister has nowhere giving us a hint as to how much he is going to net by these measures. Therefor, I must say that this has clearly

proved that the economic picture of the State is a dismal one full of uncertainity about the future. This has haunted the minds of the people. As to what the Government is going to day , there is no clear out policy in what way they are going to inprove the financial condition of the State. An attempt has been made by the Finance Minister to augment the resources of the State to improve the State finance. That portion, I think, will also no go to our State. That will go as contribution for the Fourth Five year Plan. Therefore, it is not understood in what way the State of Assam will be benefited.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :— That will be spent for our Plan.

Shri Dulal Chandra Barua :— We have soon the attitude of Govt. of India. If this is the plaa than the Govt. of Assam must show through this means that they are going to contribute to the 4th Five Year Plan expenditure

and then they will give more than what we will contribute but that promise is not there. It is not understood in what way we will be benefited.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi, :– The plan sanctioned by the Govt. of India is Rs. 236 crores. We have promised 25 crores. If we raised 25 crores then the plan will become 261 crores.

Shri Dulal Chandra Barua :— Whether this amount is diverted during the 4th Five Year plan expenditure. That is not the question. There is no scope for increasing the taxation proposal or imposition of new taxation, Sir, perhaps the land revenue in Assam is the highest in whole of India. As for instance I like to mention here that in Kerala land revenue in the year 1960-61 1.023 crores and that perhaps is 2.31 crores. Their population is 13.50 million. But in Assam the population is 1.20 million and in 1960-61 the land revenue is 2.70 million and in 1965-66 5 crores 1.0 million. That means it has increase the land revenue during the

span of 10 years 300 percent. and agricultural income tax has gone upto 400 percent during the span of 10 years. In the mean time we must see that the economic condition of these people also must improve. As I have said from time to time and according to my conclusion that the taxation measure in our State is the highest. More so, Assam is agriculturally an important State. Therefor, maximum importance should be given in respect of economic upliftment of the peasantry of this State. But during the span of 23 years and we have already spent on 3 Five Year Plans period but not imporvement has so far been made in this in comparison with the taxation proposal we have levied on then respect Govt. has till now done nothing to improve the lot of the people. In this connection , I must say a large scale clevastation is also been taking place. The flood control measure has become a dog. In the circumstances, the Govt. has got to increase the land revenue and other taxes.

Shri Kanakhya Prasad Tripathi :— What are the suggestions regarding flood control ?

Shri Dulal Chandra Barua :— I am prepare to give a few suggestion. I think it will be acceptable to you. As for instance for agricultural purposes during this period we have spent nearly 12.32 crores. For E. & D. we have spent during the 3 Plan period nearly 6.25 crores and for Animal Hunbendry and Vety. we have all total spent 3.91 crores excluding minor project we have spent. For that reason I must say Sir, no benefit we could give to the common people. When we are not in a position to improve the lot of the common people and we are not in a position to protect the life and property of the people from devastation of flood we have no right to impose the increased rate of taxation on the common people. Unless the Brahmaputra is controlled under the effective flood control measure it is not possible to protect the life and property of the common people from flood devastation. Our suggestion is to press the Govt.

of India to take the entire control of the Brahmaputra river by them. If the Brahmaputra and Barak the two main rivers of the State by the Govt. of India and the remaining protection measures can be done by the State Govt. Unless this is done the agricultural scheme cannot be improved successfully in this State of ours. This dangerous problem is facing by the State from time immemorial. Sir, in regard to sales tax, vehicle tax and other items it is a well known feet, in our State even a middle we are to bring from out side. When we are to bring that things from outside the State naturally we are to pay the transport cost and we are to pay our sales tax and other taxes. Therefor we are to increase the sales tax in our State. Unless we produce our goods in our State that proposal should be kept in abeyance. Otherwise we will increase the miseries of the common people. Regarding the system of motor vehicle we increase sales tax according horse power of the vehicle, number of passengers and volume of road carry. In Assam the number of

vehicle is far less in comparison with the other States of India. When we are not in a position to give the facilities or according to the requirement of the common people, I think there is no justification to increase the taxes of the motor vehicle also. Let me give a few suggestions in respect of income tax arrears. We are getting some shares from this item from Govt. of India. We are not realising the unrealised arrears of income tax for years together inspite of our repeated demand to the Govt. Here in the Budget Speech I have found that no assurance could be given by the Hon'ble Finance Minister in what way the unrealised arrears will be realised under this Head. May I ask the Hon'ble Finance Minister instead of going for further taxation if Govt. taxation mesaure is streangthened it will be more effective.

(At that stage quorum holl was rung)

Shri Dulal Chandra Barua :— Now Sir, here there should be strict economy in respect of the

administrative machinery. For instance I am giving an example here in what way we are speding a major portion of the budget for the administrative works. In onr State the total strength of the I.A.S. cadre durning the year 1951-1957 was 42, 1958 the strength was 8o, in 1961 it was 117, and in 1968 it was 118. And we are to spend for them nearly 2 lakhs of ruppees monthly in respect of their pay and allowances, and annually it becomes 25 lakhs of rupees excluding their T.A. and D.A. It is surprising when we are speaking of strict economy why should we spend so much money for these I.A.S. Officers. Therefor, I would suggest that there should be some reduction in the I.A.S. cadre. We are here to do good to the people, we are to look at the welfare of the people of the State the why should we spend so much money for maintaining those bureaucrats who have no interest, except a few, for the development of the State. I do not find any reason for spending so much money for these people. It has been promised by the Deputy Leader of the House last year but

no action has yet been taken. I request now, the hon. Finance Minister to appoint more people in the A.C.S. cadre and take all steps to man our institutions with our people and watch their activities whether they are capable of doing good works or not. If they are found unsuitable then we may reconsider it and bring some I.A.S. officers afterwards. I suggest it should be done on experimental basis.

Sir, there is also glaring instances of wasteful unproductive expenditure. My friend Shri Sarmah already spoke about the various corporations. In this respect I would suggest that a definite and a concrete step should be taken to mobilise these corporations irrespective of the fact that whether it is a Food Corporation or a Seed Corporation. My point is that this should be reorganised in such a way by which the greatest help we can derive in other words I want to see that these corporations are functioning most officiently. Apart from that we have to benefit the common people who are thriving on agriculture. I would suggest here that the

Agro-Industries Corporation should be reorganised so that it can be greatest help to the people. Sir, we could not give any benefit to the people by way of supplying tractors to the peasants. Therefor, I demand that there should be a High Power Committee to be constituted by the Hon. Members of the House to go into the details of the organisation and find out the causes/cases of the misappropriation which have been taken Place there. Why the tractors should go to Punjab aud all that ? The persons who are responsible for such things should be found out and should be thoroughly punished. I would also like to inform the august House that the Managing Director of the Corporation is my friend but I don't mind if he is punished for this wrong actions. I would rather welcome it as I do not like to see that a man should neglect his duties, adversely affecting the interest of the State. Only for this I wanted that an enquiry should ins'ituted to find out the real Guilty person.

Shri Kamakhya Prasad Tripathi :— What did

you say I could not follow? Is it about the tractors...............

Shri Dulal Chandra Barua :— The tractors were taken to Punjab and there is no account of that. We have seen it in the Papers and Govt. ought to have taken certain action in this regard or should have instituted an enquiry long before even before it came to our notice.

Now Sir, it has been admitted that the State revenue should be augmented. But by simply anything so it is not possible to do anything in this regard unless a hold step is taken. A question may crop up how best can we augment the resource of the State. The answer will be that it is possible by way of improving the condition of the tea industry. Afterall tea industry is the major industry in our State. We should manage it by ourselves. We should not depand on others. There is an approhension that there is a conspiracy for destroying our tea industry. In Jorhat we have already destroyed the tea industry. In the Jorhat Tea Industry the

Manager Mr. Tukls wanted to kill the demonstrators by bullets and therefore we have come to the conclusion that a conspiracy is ping on to destroy the tea industry in Assam. Therefore, the Govt. should tackle it very carefully otherwise the tea industry will be completely ruined. In this connection my friend Shri Sarma has already spoken that we are being deprived of our share. The tea market has been established in Calcutta and we are deprived of all the benefits. We demand that it should be brought to Gauhati and if this is done we shall be able to realise the taxes and also our local youths will get employment. If really our Govt. want to augment the revenue of the State this is one of the ways by which we can do something in this regard.

Another Important Point Sir, on which our hon. Finance Minister maintained a deep silence. This is about Oil Royalty. Our Govt. negotiating with the Govt. of India and various other organisations since the time of the Chacha but could not come to any solution as yet do not

krow why the State Govt. is not in a position to convince the Govt. of India aboui the increase of royalty on oil. Apart from that sales tax on crude oil is never realised which is being supplied to Barauni. I would also suggest here that this should be stopped immediately.

Mr. Speaker :— Mr. Barua you have taken already 25 minutes. In fact you were allowed only 20 minutes.

Shri Dulal Chandra Barua :- 5 minutes have been taken away for want of quorum. I have counted it.

Now, Sir, I would like to speek a few words about tourism. The tourism could not be developed to the extent we wanted it. Whenever a foreigner camps to visit some of our spots he is to leave the place and go back for want of any kind of facilities. Sir, when we are earning something out of the tourism by way of foreign exchange it should be developed properly so that it can attract the people coming from outside. We should pull it up to certain stan-

dard thereby making it attractive. So that through this we can earn more foreign exchange. In that connection I had discussion with our Finance Minister at Jorhat and told him that we are neglecting one of the very important industry i.e. the Hotel industry. Our local boys should be encouraged to take up this industry. Practically speaking we have no good hotels in our State to keep the tourists. I have seen that our boys are always go for Government job. They should be given all sorts of help by the Government so that they feel encouraged to take up this industry.

Now there also the gigantic problem before us i.e. the growing unemployment problem and before they are utilised by the Naxalites they should be employed. But as I have already said, we always think in terms of Government job. we must see that these boys are encouraged not only for Government jobs, but they are engaged in Agriculture and different industries and the outlook of these boys should be totally changed

so that they do not fall a victim of the reactionary forces which are working in the State bringing in a menace to the security of the State. Another important thing is there: Hippies are coming here. It is a nuisance. I have seen Sir, our young brothers and sister are also taking that path. The other day I have seen it at the Airport. This menace has to be stopped by engaging our people in different field.

Therefore, I suggest that by considering the present Financial position there should be a State financial Enquiry Committee to fund out the ways and means and number (2), there should be a committee for industrial development-a permanent committee to find out the resources as suggested by the hon'ble Mr. Sarma. Nobody knows in what way the industrialists are exploiting us. As for instance, One wan has been asked to conduct business at Jorhat Industrial State. One Mr. Kamath who was a defaulter in Bombay and who was driven from there, was supported by the Assam Financial Corporation and

was given a loan of Rs. 1 lakh. That man has not repaid the loan and a case was instituted against him by the Financial Corporation. This man has been given charge of the industry Assam Pharmacy by the Government standing as surity against his loan from the Grindlys Bank. He has given one lakh. He is a defaulter from Bombay but he was given protection by the Government (Shri K.P. Tripathi : what is amount of surity ?) Few crores. The loan is from the Grindlys Bank. But for sanctioning a loan of Rs. 20,000/- for running a business by a Professor of our State Syed Abdul Malik police verification was necessary whereas, it is surprising that without any enquiry the Government stood as surity for this man. (Shri Kamath). Therefore, Sir, I submit that all these things should be looked into. As the time is short I cannot go into the details. But I must submit that the Budget presented by the Finance Minister does not serve any real purpose. Unless he himself gears up the entire Government machinery, the problems which are required to be death with

boldly and with firmness, will remain where they are now.

With these words Sir, I conclude my speech. Thank you.

Shri Bejoy Chandra Bhagawati :— মাননীয় অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি প্ৰায় এটা যুগৰ পাচত, এটা ঐতিহাসিক দিনত মই এই সদনত কথা কবলৈ সুযোগ পাইছো। আজিৰ এই দিনটো পৃথিবীৰ শ্ৰমিকসকলৰ কাৰণে বিশেষ দিন। এই দিনটোৱে পৃথিবীৰ শ্ৰমিকসকলক উদ্বুদ্ধ কৰি আহিছে। নতুন প্ৰেৰণা দি আহিছে। আজিৰ এই সেই দিৱসত মই সকলো শ্ৰমিকলৈকে মোৰ শুভেচ্ছা জনাইছো।

ভাৰতবৰ্ষৰ ৰাজনীতিক গাঠনিত আজি এটা নতুন পৰীক্ষা হব ধৰিছে। অসমৰ ৰাজনীতি ঐক্য ৰক্ষা কৰি কেইদিন মানৰ আগতে পাৰ্ব্বত্য স্বায়ত্ব শাসিত ৰাজ্য 'মেঘালয়' গঠন কৰা হৈছে। ৰাজ্যৰ কৰ্ণ-ধাৰ সকলৰ দূৰদৃষ্টি আৰু ৰাজনৈতিক প্ৰতিভাৰে এই পৰিকল্পনা কৃতকাৰ্য্য হোৱাটো বহুত পৰিমাণে নিৰ্ভৰ কৰিব। মোৰ আশা আৰু বিশ্বাস যে পৰ্ব্বত আৰু ভৈয়ামৰ জনসাধাৰণৰ শুভেচ্ছা লৈ নতুন পৰিকল্পনা কাৰ্য্যকৰী কৰি তোলাত তেওঁলোক সমৰ্থবান হব। মই এই নতুন স্বায়ত্ব শাসিত পৰ্ব্বতীয়া ৰাজ্যখনলৈ শুভেচ্ছা জনাইছো।

মূখ্যমন্ত্ৰীৰ কাম অকল আমাৰ দেশতেই নহয়; পৃথিবীৰ

সকলো দেশতেই আহুকলীয়া। পৃথিবীৰ সকলো দেশৰ মানুহেই নতুন কৰ কাটলৰ কথা বেয়া পায় আৰু লগে লগে বাজেটৰ বিভিন্ন শিতানত অধিকতৰ মঞ্জুৰী দিয়ক বুলি দাবী কৰে। আমাৰ বিত্তমন্ত্ৰী শ্ৰীত্ৰিপাঠী দেৱে সেই কাৰণেই কিছুমান সমালোচনাৰ সন্মুখীন হবলগীয়া হৈছে। কিন্তু প্ৰকৃত কথা হ'ল আমাৰ দেশৰ বিত্তীয় প্ৰশ্ন বিলাক আমি কেনেকৈ মীমাংসা কৰিব খুজিছো। এইটো ঠিক কথা যে এতিয়া ভাৰতবৰ্ষৰ বিত্তীয় উপাৰ্জ্জন—কেন্দ্ৰ চৰকাৰৰে হওক বা ৰাজ্য চৰকাৰৰে হওক, জনসংখ্যা অনুপাতে বিশেষ কম। ১৯৬৯-৭০ চনৰ হিচাপ মতে কেন্দ্ৰীয় আৰু ৰাজ্য চৰকাৰ সমূহৰ মুঠ ৰাজহ হ'ল ৩৯৯০ কোটি টকা। যিখন দেশৰ জনসংখ্যা হ'ল ৫৪ কোটি, সেই দেশৰ কেন্দ্ৰীয় আৰু ৰাজ্য চৰকাৰ সমূহৰ আয় ৪ হাজাৰ কোটি টকাতকৈও কম। বছৰি ৪ হাজাৰ টকা উপাৰ্জ্জন কৰা মানুহৰ ওপৰত আয়কৰ নিৰ্দ্ধাৰণ কৰাৰ ভিত্তিত আয়কৰ দিবলগা মানুহৰ সংখ্যা ভাৰতবৰ্ষত শতকৰা ০.৫ জন। আজি ভাৰতবৰ্ষৰ মূল প্ৰশ্ন হৈছে কেনেকৈ এনে শোচনীয় বিত্তীয় পৰিস্থিতি উন্নত কৰিবলৈ সমৰ্থ হব পৰা যায়। ১৯৪৮-৪৯ চনত ভাৰতবৰ্ষৰ জাতীয় উপাৰ্জ্জন আছিল সৰ্ব্বমুঠ ৮৬৫০ কোটি টকা মান। ১৯৬৮-৬৯ চনত ভাৰতবৰ্ষৰ জাতীয় উপাৰ্জ্জন বাঢ়ি হৈছেগৈ ২৭$\frac{১}{২}$ হাজাৰ কোটি মান টকা। ই বৰ্ত্তমানৰ বজাৰ ভাও মতে। ১৯৪৮-৪৯ চনৰ বজাৰ ভাও মতে ই হব ১৬$\frac{১}{২}$ হাজাৰ কোটি টকা মান। ১৯৪৮-৪৯ চনত ভাৰতবৰ্ষৰ গড় হিচাবত উপাৰ্জ্জন আছিল ২৪৯ টকা আৰু এতিয়া ১৯৬৮-৬৯

চনত ভাৰতবৰ্ষৰ মানুহৰ এতিয়াৰ বস্তুৰ দামৰ অনুপাতে গড় উপাৰ্জ্জন হৈছে ৫৪১ টকা মান। ১৯৪৮-৪৯ চনৰ টকাৰ মূল্যৰ হিচাবত বা বজাৰ ভাও হিচাবে উপাৰ্জ্জন আছিল ৩২৪ টকা। বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াই তেখেতৰ বাজেট বক্তৃতাত কৈছে, ১৯৬৮-৬৯ চনত অসমৰ জাতীয় উপাৰ্জ্জন হৈছে ৭৮৮ কোটি টকা। শতকৰা ৭ ভাগকৈ বাঢ়িছে বুলি তেখেতে কৈছে।

স্বাধীনতা পোৱাৰ পৰা এই ২০ বছৰে ভাৰতবৰ্ষৰ জাতীয় উপাৰ্জ্জন শতকৰা ৭৫ টকা মান বাঢ়িছে আৰু গড় উপাৰ্জ্জন শতকৰা ২২ ভাগ মান বাঢ়িছে।

স্বাধীনতা পোৱাৰ সময়ত সঞ্চয়ৰ হাৰ আছিল মুঠ জাতীয় উপাৰ্জনৰ শতকৰা ৫ ভাগ। তাৰ পিছৰ কেইবছৰত সঞ্চয়ৰ পৰিমাণ শতকৰা ১০ ভাগলৈ উঠিছে। কিন্তু প্ৰয়োজনৰ তুলনাত ই অতি সামান্য। ধৰি লওক Capital output ৰ Ratio ৩:১। আৰু তেতিয়াহলে বিকাশৰ হাৰ হব শতকৰা ৩.৩। কিন্তু জনসংখ্যা প্ৰতি বছৰে বাঢ়িছে ২.৬। বৰ্দ্ধিত জনসংখ্যা হিচাবত ধৰিলে জনমুৰী উপাৰ্জন বাঢ়িব শতকৰা ০.৭। মাননীয় ৰাজ্যপাল শ্ৰীনেহৰুৱে যোৰহাটৰ আঞ্চলিক গৱেষনাগাৰত এটা বক্তৃতাত হিচাপ কৰি জনাইছে যে জনমুৰী উপাৰ্জন বাঢ়িব বছৰি ৩.৮০ টকা। তেখেতে কৈছে যে এই হিচাপ মতে ২০০০ খ্ৰীষ্টাব্দত ৩০ বছৰৰ পাচত, ভাৰতবৰ্ষৰ মানুহৰ গড় উপাৰ্জন বছৰি ৭০০ টকা হব, আনহাতে আমেৰিকাৰ মানুহৰ বছৰেকীয়া উপাৰ্জন হয় ৭৫ হাজাৰ টকা।

এইটোৱেই হৈছে আমাৰ মোটা-মুটি বিত্তীয় পৰিস্থিতি। এতিয়া তাৰ পৰা কেনেকৈ ওলায় যোৱা যায় সেইটোৱেই প্ৰশ্ন। ইয়াৰ পৰা ওলোৱাৰ উপায় উলিয়াব লাগিব। কোনো অৰ্থনীতিবিদ পণ্ডিতে কৈছে – প্ৰাচ্য ভূখণ্ডৰ অনুন্নত দেশ বিলাকত এটা চক্ৰাকাৰ বা বৃত্তাকাৰ গতি চলিছে— এটা Vicious circle চলিছে। ইয়াত পুঁজিৰ প্ৰয়োজন বেচি। কিন্তু পুঁজি কম। আনহাতে, য'ত পুঁজিৰ প্ৰয়োজন কম তাত পুঁজি পৰ্য্যাপ্ত পৰিমাণে আছে। যেনেকৈ আজি ইউৰোপ, আমেৰিকা আদিত পুঁজিৰ প্ৰয়োজন কম। কাৰণ, ইতিমধ্যে তেওঁলোক শিল্প ক্ষেত্ৰত আগবাঢ়ি গৈছে। আমি শিল্প ক্ষেত্ৰত আৰম্ভণিৰ অৱস্থাতে আছোঁ। সেইকাৰণে আমাৰ পুঁজিৰ প্ৰয়োজন বহুত বেচি। কিন্তু আমাৰ পুজি সীমিত।

Regnar Nurke এ তেখেতৰ কিতাপত এটা ডাঙৰ প্ৰশ্ন তুলিছে— Problem of Capital Formation in under-developd Countries. অনুন্নত দেশ বিলাকৰ পুঁজিৰ সঞ্চয়ৰ সমস্যা J. M. Keynes এ তেখেতৰ "The Economic Consequences of the Peace" নামৰ কিতাপত লিখিছে যে, ১৯ শ শতিকাত ইউৰোপৰ মূলধনী সকলে বেপাৰীসকলে টকা সঞ্চয় কৰিব জানিছিল তেওঁলোকে সেই সঞ্চয়ৰ টকা উৎপাদন বঢ়োৱাৰ কামত খৰচ কৰিছিল; নিজৰ কামত খৰচ কৰা নাছিল। কিন্তু ভাৰতবৰ্ষৰ বিষয়ে অন্য এজন অৰ্থনীতিবিদে কৈছে যে, ভাৰতবৰ্ষত যি সকল লোকে সঞ্চয় কৰিছে তেওঁলোকে সেই পুঁজি জাতীয় উপাৰ্জন বা উদ্যোগ আদিৰ ক্ষেত্ৰত যথাযথভাৱে খৰচ

কৰা নাই। আনহাতে তেওঁলোকে সেইবিলাক নিজৰ দৈনন্দিন ব্যৱহাৰ্য্য বস্তুভহে (Consumption) ত খৰচ কৰিছে। সেই কাৰণে আমাৰ দেশ সঞ্চয়ৰ ক্ষেত্ৰত আশানুৰূপভাৱে আগবাঢ়িব পৰা নাই।

এইখিনিতে মই বিত্তমন্ত্ৰী ডাঙৰীয়াক অনুৰোধ কৰিব খোজো যে, তেখেতে যেন, প্ৰত্যেক বছৰে তেখেতৰ বাজেট বক্তৃতা দিয়াৰ সময়তে অসমৰ আৰ্থিক অৱস্থা।

'Indeed, it is characteristic of all the places in the countries of south Asia that they are not 'operational.' They give little or no indication of controls that the Government must apply to internal and external trade, the capital and credit market, foreign exchange prices and so on. Because attention is focussed on investment expenditure, even the public budget which is the hard core of the plans, becomes directed mainly towards accounting for public expenditures, little attention is paid to planning taxes and other policy measures to finance the expenditure. These measures are among the levers of policy we designate as operational controls. As our analysis of the problem of the operational controls

discloses, powerful vested interest are well served by the failure to consider such controls and how they might be coordinated with each other and integrated in the plan'.

সম্পৰ্কে এখন পুস্তিকা উলিয়ায়। কাৰণ এতিয়ালৈকে তেনে কিতাপ মোৰ চকুত পৰা নাই। মই যিবিলাক কিতাপ-পত্ৰ সংগ্ৰহ কৰিছো তাত আমাৰ ৰাজ্যৰ বিত্তীয় অৱস্থাটোৰ থূলমূলভাৱে পৰিস্কাৰ ছবি পোৱা টান। সেইকাৰণে আৰ্থিক সমীক্ষা নামেৰে প্ৰতি বছৰে এখন পুস্তিকা উলিয়ালে, মোৰ বোধেৰে ভাল হয়। দেশ হিচাপে এনেধৰণৰ পুস্তিকা, কেন্দ্ৰীয় বিত্তবিভাগে প্ৰতিবছৰে প্ৰকাশ কৰে।

অধ্যক্ষ মহোদয়ে, আমাৰ দেশৰ আৰ্থিক সমস্যা সম্পৰ্কে মই এজন বিখ্যাত আন্তৰ্জাতিক খ্যাতি সম্পন্ন পণ্ডিতৰ পৰা এটা কথা উদ্ধৃতি কৰিব খোজো। তেখেত হৈছে Gunnar Myrdal. তেখেতে কিছুদিন আগতে "Asian Drama" নামৰ এখন কিতাপ লিখিছে। "Das capital" ৰ পাচত ই এখন বিখ্যাত কিতাপ বুলি সমালোচক সকলে মন্তব্য কৰিছে। দক্ষিণ এচিয়াৰ অৰ্থনৈতিক পৰিস্থিতিৰ ওপৰত ই এখন বিশেষ উল্লেখযোগ্য কিতাপ। তেখেতে লিখিছে ঃ—

এই কথা কেইষাৰত বিশেষ মূল্য আছে বুলি মই ভাবো। কাৰণ দেশৰ অৰ্থনীতি বিকাশৰ আটাইবিলাক কথা সামৰিব পৰাকৈ সুষ্ঠভাবে নিয়ন্ত্ৰণৰ ব্যৱস্থা কৰিব নোৱাৰিলে, এনে কিছুমান সুবিধা

থাকি যায় যিবিলাকৰ যোগেদি কিছুমান সংৰক্ষিত যুগৰ মানুহে সুবিধা লয় আৰু দেশ হিচাবে আমি ক্ষতিগ্রস্ত হও।

আমাৰ দেশৰ কৰকাতলৰ প্ৰশ্নটো কেনেকৈ বিজ্ঞানপসম্মতভাৱে চাবলগা আছে। বহুত সময়ত দেখা যায় যে 'টেক্স' যি অনুপাতে বহুওৱা হয় আমি সেই অনুপাতে ৰাজহ নাপাও। যিখিনি কৰ কাটল আগতে বহুওৱা হৈছে সেইখিনি ঠিকমতে উঠিলে নতুন কৰ কাটল নবহুৱাকৈয়ে বিত্তীয় অৱস্থা হয়তো, বহুগুণে ভাল কৰিব পাৰি।

আমাৰ দেশত বৰ্ত্তমানে বহুত সমস্যাই দেখা দিছে। তাৰ ভিতৰত আটাইতকৈ ডাঙৰ সমস্যা হৈছে অৰ্থনৈতিক সমস্যা। তাৰ লগৰীয়া কেটামান ডাঙৰ সমস্যা হল নিবনুৱা সমস্যা, বজাৰ ভাও বা মানদণ্ডৰ দামৰ সমস্যা। ইয়াৰ উপৰি শিক্ষাৰ সমস্যাতো আছেই। আগতে শিক্ষাৰ বা স্বাস্থ্যৰ শিতানত হোৱা খৰচ, অৰ্থনৈতিক উন্নতিৰ কাৰণে কৰা খৰচ বুলি নধৰিছিল। কিন্তু বৰ্ত্তমান বহুতো অৰ্থনীতিবিদ্ পণ্ডিতে শিক্ষা-স্বাস্থ্যৰ ক্ষেত্ৰত যি টকা খটুৱা হয়, তাকো অৰ্থনৈতিক উন্নতিৰ কাৰণে খটুৱা পুঁজিৰ অৰ্থতে ধৰে। কিয়নো, তেওঁলোকে ভাৱে যে মানুহখিনি উপযুক্ত কৰি গঢ়িতোলা, অৰ্থনৈতিক উন্নতিৰ প্ৰথম আৰু অপৰিহাৰ্য্য খোজ। প্ৰথম আৰু দ্বিতীয় পৰিকল্পনা কালত ভাৰতৰ অৰ্থনৈতিক উন্নতি কিছুপৰিমান প্ৰথম পৰিকল্পনাত বছৰি বিকাশৰ হাৰ আছিল ১.৬ আৰু দ্বিতীয় পৰিকল্পনাত ১.৮ কিন্তু তৃতীয় পৰিকল্পনাত ই কমি হ'ল ০.৬০। তৃতীয় পৰিকল্পনাৰ শেষৰ ফালে বৈদেশিক আক্ৰমণ, অনাবৃষ্টি কাৰণত শিল্প আৰু কৃষিত অবক্ষয়

দেখা দিছিল। তাৰপিছত অৱস্থা ক্ৰমে ভাললৈ আহিছে। শিল্প আৰু কৃষিৰ ক্ষেত্ৰত কিছু উন্নতি পৰিলক্ষিত হয়। বজাৰৰ অ-নিশ্চয়তাও কমে। কিন্তু আকৌ ১৯৬৯ চনত বস্তুৰ দৰ শতকৰা ২.১ ভাগ বাঢ়ে। ১৯৭০ চনৰ ৰাজহ পৰিমাণ পাইকাৰী দাম শতকৰা ৬০৮ ভাগ বৃদ্ধি পায় বজাৰত বস্তুৰ দাম দৰ এনেকৈ হোৱাৰ আচল কাৰণ হল বজাৰখন নিয়ন্ত্ৰিত কৰাৰ ভাল ব্যৱস্থা নাই। অসমত যোৱা বছৰতে ধান কটাৰ সময়ত ধানৰ দাম পৰি গৈছিল; কোনো কোনো ঠাইত ধান কিনোতাই নাছিল। কিন্তু এতিয়া ধানৰ দাম বাঢ়ি গৈছে। দুখীয়া খেতিয়কে ধান বেচাৰ সময়ত ধানৰ দাম পৰিল। এতিয়া তেওঁলোকবো বহুতে ধান কিনিবৰ সময়ত ধানৰ দাম বাঢ়িছে। সেইদৰে গুৰৰ দাম এইবাৰ নিতান্ত কম। গুৰৰ টিনত ১২।১৩ টকা হৈছে। এইদৰে কুহিয়াৰ খেতি লাভজনক হব নোৱাৰে। পাটৰ দামো অসমৰ খেতিয়কবোৰে সদায় ৬।৭ টকা কম পাই আছে। আমি বজাৰৰ এনে অনিশ্চয়তাৰ পৰা উৎপাদনকাৰীবোৰ আৰু কিনোতা কেনেকৈ ক্ষতিগ্ৰস্ত হয়, সেই বিষয়ে ভালকৈ মন দিব পৰা নাই। খেতি ভাল হলেও খেতিয়কৰ লাভ নাই। ইয়াতকৈনো আচৰিত কথা কি আছে? কিন্তু সেয়ে হয়। এই অৱস্থাৰ প্ৰতিকাৰ কেনেকৈ কৰিব পৰা যাব সেইটো চাব লাগিব। সমবায়ৰ নীতিমতে কিনা-বেচাৰ বজাৰখন সম্পূৰ্ণৰূপে আয়ত্বলৈ আনিব পাৰিলে, বজাৰৰ সমতা ৰক্ষা কৰি, উৎপাদনকাৰী আৰু সাধাৰণ কিনিলোৱা ৰাইজ দুয়োপক্ষৰে আৰু আন এটা সমস্যা হৈছে মাটিহীনক মাটিৰ সমস্যা। প্ৰকৃত খেতিয়কক উপযুক্ত পৰিমাণে

মাটি দিয়াৰ সমস্যা। মাটিৰ সমস্যা জটিল হৈ পৰিছে আৰু মাটিৰ কাৰণে আন্দোলনো হৈছে। আমি এইনীতি মানি লৈছো যে যিসকলে মাটিৰ ওপৰত পৰিশ্ৰম কৰি খায়, তেওঁলোকে মাটিৰ অধিকাৰ পাব লাগে। এই বিষয়ে সকলোৱে সমানে জোৰ দিছে যে আমাৰ ৰাজ্যত যিখিনি পতিত মাটি আছে আৰু যিখিনি মাটি ৰিজাৰ্ভ বা চাহ বাগিচাৰ পৰা মুকলি কৰি দিব পাৰি, সেইখিনি মাটি সোনকালে অতি শীঘ্ৰে, ক্ষিপ্ৰগতিত্ত পত্তন দিব লাগে আৰু তাৰ কাৰণে কোনো আন্দোলন কৰাৰ প্ৰয়োজনেই থাকিব নালাগে। কিন্তু ইয়াতেই প্ৰশ্নটোৰ শেষ উত্তৰ পোৱা নেযাব। গোটেই প্ৰশ্নটো বিজ্ঞানসন্মত ভাৱে আলোচনা কৰিব লাগিব। আমাৰ দেশৰ জনসংখ্যাৰ তুলনাত মাটি কম। ভাৰতত প্ৰতি বৰ্গ কিলোমিটাৰত জনবসতি হৈছে ১৬৮ জন। ৰাচিয়া আৰু উত্তৰ আমেৰিকাত প্ৰতি বৰ্গ কিলোমিটাৰত জনবসতি হৈছে ১১ জন। আনহাতেদি আমেৰিকাত খেতি কৰে শতকৰা ১০ জনে, চোভিয়েট ৰুচিয়াত ২৫ জন মানে; কিন্তু আমাৰ ইয়াত খেতিকৰে ঠাইবি-শেষে শতকৰা ৭০ জনৰ পৰা ৯৫ জনলৈকে। এইটো এটা নিমিলা অঙ্ক। এই অঙ্ক মিলাবলৈ হ'লে, আমাৰ কিছুমান মানুহ খেতিৰ পৰা আন কামলৈ নিশ্চয় যাব লাগিব। যন্ত্ৰ আৰু শিল্প বিপ্লৱৰ যুগত যেতিয়া ইংলণ্ড আদি দেশত কৃষি বা মাটিৰ পৰা মানুহ শিল্প বা শিল্পৰ কাৰখানালৈ গ'ল— সেই সময়ত ভাৰতত শিল্পৰ পৰা মানুহ খেতিলৈ আহিবলগা হ'ল। এই বিষয়ে ভাৰতত ইতিহাসৰ গতি বিপৰীতমুখী হ'ল। ঐতিহাসিক পণ্ডিত সকলৰ মতেই মধ্য যুগতো ভাৰতত আজিৰ দৰে ইমান সংখ্যক মানুহ

খেতিত নাছিল। আগৰ শুৱালকুচী, সৰ্থেবাৰী, কহাৰগড়, কুমাৰ গাওঁৰ দৰে গাওঁত সেই যুগত শিল্পৰ উপাৰ্জ্জনৰে মানুহে জীৱিকা অৰ্জন কৰিছিল। কিন্তু বিদেশী সাম্ৰাজ্যবাদৰ যুগত যন্ত্ৰ-শিল্পৰ হেচাত আমাৰ সেই শিল্পবিলাক যেতিয়া মৰিবলৈ ধৰিলে বা দুৰ্দিণ হ'য়, তেতিয়া তাৰপৰা মানুহ আহি মাটিৰ ওপৰত জীৱিকা নিৰ্দ্ধাৰণ কৰিবলৈ ভাৱিবলগা হ'ল। এনেকৈ বৰ্ত্তমান এই ভাৰতত মাটিৰ ওপৰত হেচা আন ঠাইতকৈ বাঢ়িল। ইয়াৰ উপৰি ক্ৰম-বৰ্দ্ধমান জনসংখ্যাৰ কাৰণেও মাটিৰ সমস্যা জটিলতৰ হৈ পৰিছে। মই সৰু থাকোঁতে ভাৰতৰ মানুহ আছিল ২ কোটি, এতিয়া ভাৰ-তবৰ্ষৰ মানুহ হৈছে ৫৪ কোটি। অসমৰ বাহিৰৰ মানুহে ভাবে যে অসম জঙ্গলৰে ভৰি আছে। কিন্তু অসমতো Forest Reserve ত শতকৰা ১২ ভাগ মানহে আছে। জাৰ্ম্মণীত শতকৰা ২৫ ভাগ Forest Reserve আছে। বিজ্ঞান সন্মত মতে এখন দেশত শত-কৰা ২৫ ভাগ Forest Reserve থাকিব লাগে। নহলে সেই দেশ নানাভাৱে বিপদাপন্ন হব।

অসমত মাটিৰ সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে নদ-নদীৰ নিয়ন্ত্ৰণ আ-তাইতকৈ বেছি জৰুৰী। ব্ৰহ্মপুত্ৰ আদি নদীৰ গড়াখহনীয়াই প্ৰতি বছৰে হেজাৰ হেজাৰ বিঘা মাটি খহাই আছে। ইয়াৰ প্ৰতিকাৰ কৰা সকলোতকৈ বেছি গুৰুত্বপূৰ্ণ প্ৰশ্ন। সম্প্ৰতি প্ৰধান মন্ত্ৰীয়ে ব্ৰহ্মপুত্ৰ কমিশ্যন গঠনৰ বিষয়ে ঘোষণা কৰাত আমি সুখী হৈছো। ব্ৰহ্মপুত্ৰ নিয়ন্ত্ৰণ অসমৰ অৰ্থনৈতিক উন্নতিৰ অপৰিহাৰ্য্য চৰ্ত্ত। তেতি-য়াহলেহে কৃষিৰ অনিশ্চয়তা দূৰ হব।

মাটিৰ উৎপাদনৰ হাৰ বৃদ্ধি কৰা আৰু একেডোখৰ মাটিতে, কেইবাটাও খেতি উঠাব পৰাটোও মাটিৰ সমস্যা সমাধাণৰ উপায় হিচাপে লব পাৰি।

জাপানত আমাৰ দেশতকৈও মাটি কম। তেওঁবিলাকে মাটি যেনেকৈ কামত লগাইছে আমি তাৰপৰা শিকিব লগা আছে। একেটুকুৰা মাটিত কেবাটাও খেতি কৰা আৰু উৎপাদন বৃদ্ধিৰ কাৰণে প্ৰথম প্ৰয়োজন হৈছে পানীৰ যোগান। দুৰ্ভাগ্যবশতঃ আমাৰ দেশত এতিয়াও খেতিকৰা মাটিৰ শতকৰা ২০ ভাগতহে জল-সিঞ্চন আচনি মতে কাম হৈছে। কিছুমান ঠাইত ইও ভাল হোৱা নাই। অন্য ঠাইৰ মানুহে ইমান বৰষুণৰ ঠাই অসমত পানীৰ অভাৱ হয় বুলি নাজানে। আমি জানো যে অসমত ৭ মাহ ৰবষুণ নহয় আৰু তেতিয়া পথাৰত পানীৰ অভাৱ হয়। বাকী ৪/৫ মাহ মানুহে বৰষুণত ঘণীভূত হয়। খৰালি কেমাহত কিছুমান নদীতো বেছি পানী নাথাকে। কেৱল বৰফৰ পৰা ওলোৱা নদীতহে পানী থাকে। জলসিঞ্চন ব্যাপক ভাৱে নহলে Fertilisation কোনো কামত নাহে। জলসিঞ্চনৰ কাৰণে বেগেৰে গাওঁ সমূহলৈ বিজুলী শক্তি সৰবৰাহ দৰকাৰ। অসম বিজুলী শক্তি ক্ষেত্ৰত অন্য ৰাজ্যতকৈ পিচপৰা। মাদ্ৰাজ এই বিষয়ত বহুত আগবাঢ়িছে। সেইকাৰণে মাদ্ৰাজৰ সাধাৰণ গাওঁৰ মানুহো আগবাঢ়ি যাব পাৰিছে। অসমত গাওঁ আৰু গাওঁৰ পথাৰত বিদ্যুত সৰবৰাহত বিশেষ ভাৱে জোৰ দিবলগা হৈছে। ই সকলো কামতকৈ আগ ঠাই পাব লাগে।

মহোদয়, খাদ্য সম্পৰ্কে সুখৰ কথা যে আগতকৈ কিছু উন্নত

অৱস্থা পৰিলক্ষিত হৈছে। ১৯৬৬ চনত ভাৰতে ১০·৪ নিযুত টন খাদ্য বাহিৰৰ পৰা আমদানী কৰিবলগা হৈছিল। ১৯৬৯ চনত আমি আমদানীৰ পৰিমাণ কমাব পাৰিছো ৩·৯ নিযুত টনলৈ। এতিয়া কেন্দ্ৰ আৰু ৰাজ্য চৰকাৰৰ হাতত ৪·৯ নিযুত টন খাদ্য মজুত আছে। ই বৰ সুখৰ কথা।

কিন্তু এটা বিশেষ ভাবিবলগীয়া কথা হ'ল যে খাদ্যৰ কোনো পৰিবৰ্ত্তন হোৱা নাই, কৰিবও পৰা নাই। আমাৰ দেশত কেৱল ঘেঁহু, চাউল আদিকে খাদ্য বুলি ধৰিলোৱা হয়। এইটো মধ্য যুগৰ ধাৰনা। এই ধাৰণাৰ পৰিবৰ্ত্তন হব লাগে। গাখীৰ, মাছ, মঙহ, ফল-মূল বিলাকো খাদ্য। প্ৰোটিন জাতীয় বস্তু ল'ৰা-ছোৱালীক খাবলৈ দিব পাৰিব লাগিব। কেবা পুৰুষো ধৰি প্ৰোটিনে জাতীয় খাদ্য কমা বাবেই বুদ্ধি বিকাশত বাধা হৈছে। মহাত্মা গান্ধীয়ে নিৰামিষ আহাৰ বিশ্বাস কৰিছিল আৰু নিৰামিষ আহাৰত প্ৰোটিন কেনেকৈ পাব পাৰি সেইটো চাইছিল। তেখেতে আশ্ৰমত চয়াৱীন খোৱাৰ ওপৰত জোৰ দিছিল। ডাক্তৰসকলৰ মতে ইয়াত সাধৰণ মাংসতকৈও বেছি প্ৰোটিন আছে। কিন্তু আমি চয়াৱীনৰ খেতি কৰিব পৰা নাই। বাহিৰৰ সাজ-পোচাক আৰু থকা মেলাত পুৰণি যুগৰ ৰোগ দেখাগলেও, গান্ধীজীয়ে আধুনিক যুগৰ মনত খাপখোৱা মূল কথা কেইটামানৰ ওপৰত জোৰ দিছিল। যতৰ, পায়খানা, চৌকা আদি ৰন্ধন ব্যৱস্থা আৰু নিৰামিষ হলেও খাদ্যৰ ওপৰত যেই সেই বিষয়ৰ উন্নতিন কাৰণে তেখেতে আজীৱন গৱেষণা চলাইছিল। ই তেখেতৰ প্ৰতিদিন আৰু বৈজ্ঞানিক মনো-

ভাৱৰ পৰিচায়ক। দেশৰ সধাৰণ মানুহৰ কাৰণে উন্নতিৰ প্ৰথম স্তৰত যি কেইটা কামৰ বিশেষ প্ৰয়োজন, তাৰ ওপৰতে তেখেতে জোৰ দিছিল। বিশবছৰেও আমি সেই কথা কেইটাৰ তাৎপৰ্য্য ভালকৈ উপলব্ধি কৰিব পৰা নাই।

মই আশাকৰো, চৰকাৰে, এই কথাকেইটাত নিশ্চয় অনুভৱ কৰিবলৈ চেষ্টা কৰিব। চৰকাৰে এই কথাবিলাক নিবনুৱা সমস্যাৰ গুৰুত্ব আজি সকলোৱেই উপলব্ধি কৰিছে। সেই সম্পৰ্কে মই বেছি কথা কব নোখোজো। ভাৰতত গাইগুটীয়া খণ্ডত শতকৰা ১.১ ভাগ নতুন নিযুক্তিৰ সুযোগ বৃদ্ধি পাইছে আৰু ৰাষ্ট্ৰীয় খণ্ডত ২.৩ নতুন নিয়োগৰ সুযোগ সৃষ্টি হৈছে। দেশৰ নিবনুৱাৰ সংখ্যালৈ চাই, এই সুযোগ অতি সামান্য। চতুৰ্থ পৰিকল্পনাৰ আৰম্ভতে ভাৰতত ৩১$\frac{১}{২}$ লাখ নিবনুৱাৰ সংখ্যা পোৱা হৈছে। অসমত তৃতীয় পৰিকল্পনাৰ শেষত ৩ লাখ নিৰনুৱা। চতুৰ্থ পৰিকল্পনাত অসমত ১৩$\frac{১}{২}$ লাখ মানুহক কাম দিব পাৰিব লাগে বুলি হিচাপ কৰা হৈছে। এই পৰিস্থিতিত অৰ্থকৰী কাম বিলাক (Economic activities) কেনেকৈ ৰঢ়াব পাৰি সেইটোহে মূল প্ৰশ্ন। মই আশা কৰো চৰকাৰে সেই বিষয়ে চাব। আমি বহুতেই ভাৱো যে সৰু শিল্প কম খৰচত হ'ব পাৰে। কিন্তু সৰু শিল্প সম্পৰ্কেও ভাবিব লগা আছে। P. N. Dhai আৰু H. F. Lydall ৰ The Rull of small Industries in Indian Economic developement নামে কিতাপত লিখিছে যে কেনো কোনো সৰু শিল্প বিলাকে আধুনিভাৱে

যন্ত্ৰৰ প্ৰয়োগ কৰিবলৈ ললে, মুলধন অনুপাতে উৎপাদন কমি যোৱা দেখা যায়। কিন্তু সৰু শিল্প দুই প্ৰকাৰে লাভজনক কৰিব পাৰি, তাত সন্দেহ নাই। সেই ডাঙৰ শিল্পৰ প্ৰয়োজনীয় বস্তুবিলাক যোগাবলৈ প্ৰথম ডাঙৰ শিল্পৰ লগতে সৰু শিল্পৰ মালিকেই মজদুৰ হিচাপে কাম কৰা সৰু সৰু কাৰখানা গঢ়ি উঠিব পাৰে। দ্বিতীয়তে আংশিকভাৱে নিবনুৱা সকলৰ আজৰি সময়খিনি কামত লগোৱা ধৰণৰ শিল্পবিলাক হ'ব পাৰে। অসমত বোৱাকটা শিল্পই গাওঁৰ মানুহৰ আজৰি সময় কামত লগোৱা বিষয়ে আট-ইতকৈ বেছি বৰঙণি দিব পাৰে। এৰি-মুগা পাট-পলু লৈ নিশ্চয় বহুত মানুহে কাম কৰিব পাৰিলেহেতেন। মই শুনি দুখ পাইছো যে মহিলা সকলে যিসকলে এই কাম কৰি আছে তেওঁলোকৰ তেনে অনুষ্ঠানতো চৰকাৰৰ সাহায্য বঢ়োৱা এৰি কমিহে গৈছে। মই ভাৱো যে সেই বিলাকত উপাযুক্ত পৰিমাণে সাহায্য দিয়া দৰকাৰ। সমাজকল্যাণৰ ক্ষেত্ৰত কাম কৰা সমবায় মূলক বা আন বে-চৰকাৰী অনুষ্ঠান সমূহকো চৰকাৰৰ পৰা যথোপযুক্ত ভাৱে সা-হায্য দিয়া প্ৰয়োজন। কিয়নো, সংখ্যা হিচাপে এওঁলোকেও বহুত বেছি মানুহক কামত নিযুক্ত ৰাখিব পাৰে।

আন এটা কথা মই কব খোজো যে অসমীয়াক ৰাজ্যিক ভাষা হিচাবে লোৱা হ'ল আৰু প্ৰকাশন পৰিষদো গঠন কৰা হৈছে, কিন্তু অতি সামান্য টকা সাহায্য দিয়া হৈছে। যোৱা বছৰ মাত্ৰ ৫০ হাজাৰ টকা দিয়া হৈছে। মই ভাবো দেশত এতিয়া বিশ্ববিদ্যালয় থকাতো সেই ভাষা চলিব পাৰে তেন্তে

অসংখ্য কিতাপ উলিওৱাৰ প্ৰয়োজন আছে। দেশৰ কলাকাৰ, শিল্পী সাহিত্যিক সকলক উৎসাহ দিব লাগে।

অধ্যক্ষ মহোদয়, আজি এটা কথা মই দুখেৰে কব খুজিছো যে দেশৰ কিছুমান মানুহে হিংসাত্মক কাৰ্য্যৰ দ্বাৰা ৰাজনৈতিক উদ্দেশ্য সিদ্ধি কৰিবলৈ চেষ্টা চলাইছে। ই আটাইতকৈ দুৰ্ভাগ্যৰ কথা। যদি দেশত কিতাপ পোৰা, মূৰ্ত্তি ভঙা ৰাজনীতিয়ে প্ৰশ্ৰয় পায়, তেন্তে দেশৰ ভবিষ্যত অন্ধকাৰ। এনে ধৰণৰ মধ্যযুগীয়া ৰাজনীতিৰে আমি বৰ্ত্তমান যুগত আগবাঢ়ি যোৱা সম্ভৱপৰ হবনে? কিতাপ পোৰা, মূৰ্ত্তি ভঙা ৰাজনৈতিক দল বৰ্ত্তমান যুগৰ লগত খাপ নাখায়। তেওঁবিলাকে মহাত্মা গান্ধীৰ আদৰ্শ আক্ৰমণ কৰিছে। আজি দেশত হিংসা আৰু অহিংসা নীতিৰ বিৰোধ হৈছে, গণতন্ত্ৰ আৰু স্বেচ্ছাচাৰী এক নায়কত্বৰ মাজত সংঘৰ্ষ হৈছে। সমাজাবাদী শক্তিৰ বিৰুদ্ধে সংৰক্ষিত স্বাৰ্থৰ যুদ্ধ হব লাগিছে। এফালে আধুনিক জাতীয়তা নিৰপেক্ষ, আৰু আনফালে সাম্প্ৰদায়িকতা আঞ্চলিকতাৰো বিৰোধ সৃষ্টি হৈছে। এনে পৰিস্থিতিত যি সকল সমাজবাদী, যি সকলৰ গণতান্ত্ৰিক নীতিত বিশ্বাস আছে তেওঁবিলাক আজি সাবধান হবলগীয়া হৈছে। দেশক কেনেকৈ এই অৱস্থাৰ পৰা ৰক্ষা কৰিব পাৰে সেই উদ্দেশ্যে প্ৰগতিশীল শক্তি উদ্ভৱ হ'ব লগা হৈছে। মই ব্যক্তিগত ভাৱে ভাবো যে যি সকলে সমাজবাদ গণতন্ত্ৰক বিশ্বাস কৰে সেই সকলে বৰ্ত্তমান অৱস্থাত বিভিন্ন ৰাজনৈতিক দলৰ মাজত যুদ্ধ বিৰতি ঘোষণা কৰা দৰকাৰ। তেওঁবিলাকে যদি সৰু-সুৰা কথাত বিৰোধ কৰি থাকে তেন্তে ভবিষ্যতে

দেশ বিপদাপন্ন হব পাৰে। দুৰ্ভাগ্যৰ কথা সৰ্ব্বভাৰতীয় ৰাজনৈতিক দলবোৰো ক্ৰমে দুৰ্ব্বল হৈ আহিছে। ই দেশৰ কাৰণে ভাল কথা নহয়। দেশৰ প্ৰগতিশীল শক্তি সমূহ ৰৰ্ত্তমান অসংগঠিত হৈ আছে। যদি এতিবা নানান ঠাইত নানা কাৰণে বিক্ষিপ্তভাৱে আন্দোলন হয় তেতিয়া দেশৰ মূল সমস্যা সমাধান নহব। এদিন যেনেকৈ স্বাধীনতাৰ মূল প্ৰশ্ন লৈ সাম্ৰাজ্যবাদৰ বিৰুদ্ধে দেশে সৰ্বত্ৰভাৱে যুদ্ধ কৰিছিল আজি দেশৰ মূল প্ৰশ্ন সমাজবাদ আৰু গণতন্ত্ৰৰ কাৰণে সৰ্বত্ৰভাৱে আন্দোলন হ'ব লাগে। সম্পূৰ্ণ তাৎপৰ্য্য উপলব্ধি কৰি, তাৰ ওপৰত আন্তৰিক বিশ্বাস ৰাখি কাম কৰিলে, মোৰ বোধেৰে দেশৰ ৰহুত উপৰুৱা সমস্যা সমাধান হব। নহলে ভুল বেমাৰৰ চিকিৎসা নকৰি, উৎসৰ্গৰ চিকিৎসা কৰিবলৈ গলে, সাময়িকভাৱে কিছু উপকাৰ হলেও, বেমাৰৰ জান নম্বৰে।

Mr. Speaker :-Your time is up.

Shri Bijay Chandra Bhagawati :— মাত্ৰ ১ মিনিটত শেষ কৰিম। আজি সমাজবাদৰ শক্তি স্বাধীনতাৰ যিদৰে এই কেইবছৰতকৈও ৰৰ্ত্তমান বিশেষ শক্তিশালী হৈ উঠিছে। প্ৰশ্ন হৈছে কোনে ইয়াক প্ৰকৃতভাৱে ধৰি ৰাখিব পাৰিব। যি ৰাজনৈতিক দলে, এই বিষয়ত, কৃতকাৰ্য্য হয়। ভাৰতৰ ভবিষ্যত তেওঁলোকৰ হাততেই।

অধ্যক্ষ মহোদয়, মই কব খুজিছো কেনেকৈ আমি দেশৰ

সমস্যা সমাধানৰ কাৰণে একগোট হৈ কাম কৰিব পাৰো সেইটোয়েই আজি মূল কথা। যদি আদৰ্শ বা নিষ্ঠাৰে কাম নকৰো তেন্তে সমাজ বিৰোধী হিংসাত্মক শক্তিসমূহে সুবিধা পাব। গণতন্ত্ৰৰ যদি আমি কৃতকাৰ্য্যতা বিচাৰো, তেন্তে গণতান্ত্ৰিক পদ্ধতিৰেও সমাজবাদ যে কৃতকাৰ্য্য কৰিব পাৰি তাক প্ৰমাণ কৰি দেখুৱাব লাগিব। কোনো কোনোৱে সন্দেহ প্ৰকাশ কৰিব ধৰিছে যে গণতন্ত্ৰৰে সমাজবাদ কাৰ্য্যকাৰী সহজ নহয়। কিন্তু এনে সন্দেহৰ কাৰণ নোহোৱা কৰিব পাৰিব লাগিব। দ্ৰুতভাৱে অৰ্থনৈতিক বিপ্লৱ কেনেকৈ কৃতকাৰ্য্য হব এইটো চাব লাগিব। এই প্ৰশ্ন আজি আহি পৰিছে। ইয়াৰ বাবে অকল চৰকাৰ পক্ষৰ ওপৰত নিৰ্ভৰ কৰিলেই নহব। শাসনত থকা লোকসকলক দোষ দিলেই নহব। ইয়াৰ বাবে সকলো গণতান্ত্ৰিক সমাজবাদীদলেই আন্তৰিকতাৰে সহযোগিতা আগবঢ়াব লাগিব।

অধ্যক্ষ মহোদয়, ইয়াকে কৈ মোৰ বক্তব্যৰ সামৰণি মাৰিলো।

Shri Dulal Chandra Barua :— Sir, for the information of the hon. Finance Minister, I want to say that Shri Kamat got Rs. 55 lakhs.

ADJOURNMENT

The Assembly then adjourned till 10 A. M. on Monday the 4th May 1970.

Shillong, U. Tahbildar

The 5th May 1970 Secretary,

Legislative Assembly, Assam